

NOVA ГАЗЕТА

№ 23 (232) Червень 6, 2013, Нью-Йорк

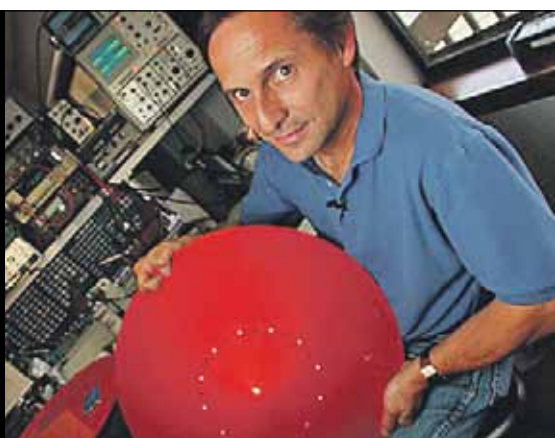
№ 23 (232), June 6, 2013, New York

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

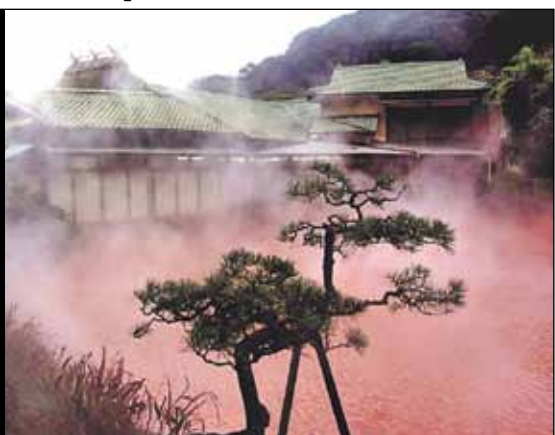
**ВАСИЛЬКІВ: РЕПЕТИЦІЯ
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ФАЛЬШУВАННЯ** Стор. 5

АМЕРИКА В ОСОБАХ

**ОСТАННЄ ПОЛЮВАННЯ
«МИСЛИВЦІВ ЗА СМЕРЧАМИ»** Стор. 9

ПЛАНЕТА ЗЕМЛЯ

**ВІД «КРИВАВОГО» СТАВКА
ДО БРАМИ В ПЕКЛО** Стор. 18

ДОВКОЛА СВІТУ

**БЕНІЛЮКС: ЗАМКИ І ЗАМКИ
ЛЮКСЕМБУРГА** Стор. 20-21

ПРОЩАННЯ З ДИТИНСТВОМ

Стор. 16-17

В УКРАЇНІ ВІДДЗВЕНІЛИ ВИПУСКНІ БАЛИ

Стор. 15

За сприяння Українського Православного Собору в Clifton NJ
та 133 відділу Союзу Українок Америки

Неділя
16 Червня 2pm
635 Broad St.
Clifton, NJ
07013

Народний
Артист
України

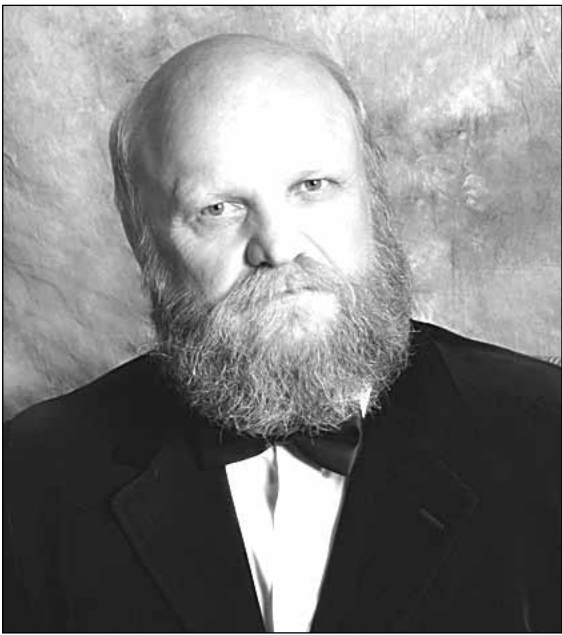
ВІКТОР ПАВЛІК

у супроводі оркестру

Anna-Maria Entertainment

Вхід \$25

тел. 201-628-5916 | онлайн замовлення на www.annamariaus.com

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Не перестаю дивуватися глибині людської нищоті. Днями вчитав в інтернеті інформацію, яка мене буквально приголомшила. Жило в радянські часи в Україні відоме акторське подружжя Ада Роговцева й Костянтин Степанков. Грали більшовицьких героїв і героїнь, були обласкані владою, мали все регалії народних і вислужених, численні пільги й привілеї. За їхніми прізвищами я завжди вважав їх етнічними росіянами, а виявляється, що це українці, які навмисно, аби бути ближчими до «великого руского народа», змінили свої «фамілії». Вона, уродженка містечка Глухів на Сумщині, ніяка не Роговцева, а Роговець, а він ніякий не Степанков, а Волощук, уродженець села Печески на Хмельниччині. Більше того цей Волощук змінив прізвище ще й для того, аби ніхто не здогадався, що він син ретресованого «совітами» священика Петра Волощука, якого радянська влада знищила в непрах ГУЛАГу. Отакі-то це народні артисти.

Зрада завжди була супутницею українців. Вся наша історія вкрита, немов струпами, прикладами підлих зрад. Починаючи від Батурина й закінчуючи «тушками», які за гроші потерігали з опозиційних фракцій у Верховній Раді до фракції Партії регіонів. Саме депутати-зрадники уможливили перетворення Верховної Ради на кишенькову контору режиму Януковича. Так само, до речі, як і Конституційний суд. Пам'ятаю, скільки було сподівань, коли тільки-но формували цей вищий судовий орган України. Відомий у США, Україні й нашої громаді американський федеральний суддя Богдан Футей переконував усіх тоді, що Конституційний суд ніколи не стане слухняним знаряддям в руках виконавчої влади. Але прийшов до влади Янукович - і «непідкупні» судді КС у малинових мантиях перетворилися на жалюгідних бігунків режиму. Вони клепають нині будь-яке рішення, що замовляється Банковою. Причому серед тих зрадників у мантиях є люди, які колись здавалися зразком непідкупності й принциповості.

Зрадники з великої літери, як з'ясувалося, ховаються й під маскою «незалежних і чесних» журналістів. Недавні скандал з телеканалом ТВі засвідчив, що ті, хто розриває на собі сорочку й аж піною сходить, доводячи свою чесність і непідкупність, у ситуації, коли пахне великими грошима, стають звичайнісінькими зрадниками. Причому зрадниками не тільки своїх колег і своєї професії, а й власного сумління. Скандал з рейдерським захопленням ТВі висвітлив, немов рентген, справжнє нутро й «незалежного» журналіста Миколи Княжицького і ще більш «незалежного» Віталія Портницького, які заради грошей наплювали на всі принципи й чесноти.

Зрадники ходять і тут, між нами. Вони приховують своє нікчемне минуле й видають себе зовсім не за тих людей, якими є насправді. Знаю одного радянського міліціонера, багатолітнього члена КПРС, який пхається в усі українські громадські організації й видає себе ледь не за бандерівця. Зміниться ситуація - і він знову стане радянським міліціонером з книжечкою члена КПРС в кишені, а поки що надуває цюки й видає себе за відданого продовжувача справи Євгена Коновальця й Степана Бандери.

Біймося зрадників, уміймо розпізнавати сховане за масками їхнє єство. Бо саме від зрадників найбільше потерпала й потерпає українська справа. Адже зрадник зотріє тридцять срібняків може зрадити не тільки справу, ідею, Батьківщину, батька, друзів, а навіть самого Бога.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

Наголоси й акценти

Влада й далі малює картинку успішної зовнішньополітичної стратегії президента Януковича, яка «приводить до успіхів водночас і на західному, й на східному напрямку». Попри відверту маніпулятивність і дисонанс із реальністю, в середині травня для цього використали «успіхи» євроінтеграції, а минулого тижня – співпраці з Митним союзом та ЄврАзЕС. 26 травня відбулась утаємничена зустріч Януковича та Путіна в Сочі, а 29-го український президент став учасником засідання Вищої євразійської економічної ради в Астані. Лідери Росії, Казахстану та Білорусі схвалили проект трансформації наявних інтеграційних структур і на-самперед Митного союзу в новостворюваний Євразійський економічний союз (ЄЕС) від 1 січня 2015 року.

Йдеться про вищий рівень економічної інтеграції на кшталт ЄС, а в по-

Ще рік тому Янукович полюбляв фотографуватися з лідерами Євросоюзу, цьогогоріч же він позує здебільше в компанії з Путіним, Назарбаєвим та Лукашенком. Політика «і нашим, і вашим», як правило, закінчується нічим

І НАШИМ, І ВАШИМ, А РЕЗУЛЬТАТ - НУЛЬ

страдянських реаліях фактично про черговий крок до реінкарнації СРСР. Що стосується України, то офіційний результат візиту Януковича – набуття нею статусу спостерігача при Євразійській економічній комісії (ЕАК), постійному керівному органі ЄврАзЕС, у межах якого формально й функціонує Митний союз.

31 травня в Мінську було оголошено, що після створення Євразійського союзу Україна збирається стати і його спостерігачем. Утім, цей ритуальний крок кожен із майбутніх підписантів розглядає зі своєї позиції. А отже, сам собою він, як і не менш помпезно підписана півтора року тому Угода про ЗВТ СНД, не матиме жодних практичних наслідків. Адже саме після підписання останньої, яка, здавалося б, мала сприяти двосторонній торгівлі, насправді обсяг українського експорту до РФ торік зменшився на \$2,2 млрд.

Єдиний імовірний наслідок – хіба що в своєрідному перехідному етапі до дальшого втягування України в Євразійський союз. Відразу-таки після зустрічі в Астані радник президента РФ, що спеціалізується на інтеграційних процесах пострадянського простору, Сергій Глазєв прямо заявив про це журналістам: «Для української громадської думки важливо розуміти, що неможливо одночасно підписувати Угоду про асоціацію з ЄС і брати участь у Митному союзі, оскільки ми домовилися надати Україні статус спостерігача в Євразійському економічному союзі, який нині тільки формується, це означає намір України увійти в ЄЕС, тому що статус спостерігача надається тільки тим державам, які хочуть увійти в наші інтеграційні об'єднання».

Із Євросоюзу наразі надходять досить дипломатичні, проте так само категоричні сигнали: Україні самій обирати, з ким інтегруватися, однак не варто сподіватися, що можна сумістити асоціацію з ЄС та інтеграцію в Митний союз/ЄЕС. Вітчизняні урядовці на тлі мовчанки Януковича заявляють про намір продовжити євразійську інтеграцію, запевняючи, що лише до рівня, який не суперечитиме ЗВТ й асоціації з ЄС. Зокрема, Азаров повідомив, що «вже тепер при уряді України створено групу достатньо компетентних фахівців, яка вивчає можливість приєднання України до цілої низки угод. І такий аналіз уже зараз ви-

конується, і після його завершення ми запропонуємо нашим колегам створити переговорну групу достатньо високого рівня, щоб у найкоротші терміни домовитися про те, до яких угод Україна зможе приєднатися».

Тому наврод чи можна говорити про якісь успіхи Януковича на східному напрямку. Досягнуті домовленості насправді нікого ні до чого не зобов'язують. Звісно, на цьому рівні вони зовсім не задовольняють Москву, тож без подальших поступок не безпечать українських виробників від проблем зі збутом товарів у Росії та інших країнах Митного союзу.

Тим часом цілкова утаємниченість супроводжує іншу ключову тему українсько-російських відносин, у вирішенні якої ані на крок не вдалося просунути режимові Януковича на вже передостанньому році його президентства, – газіву. Фінансові проблеми Нафтогазу впродовж кількох останніх місяців приховували способом фактично припинення закупівель блакитного палива, а тепер у НАК повернулися до ідеї його придбання в Газпрому фактично в борг: міністр енергетики і вугільної промисловості Едуард Ставицький заявив, що Україна розраховує отримати передоплату від російського монополіста за транзит газу, який буде здійснено її територією до країн Європи 2013 року, і за ці кошти відновити закупівлі.

За інформацією ЗМІ, під час зустрічі президентів України та РФ 26 травня йшлося про те, що Київ готовий поступитися контролем над магістральними газопроводами, а над розподільними – передати одній або кільком наближеним до влади бізнес-структурам, Фірташу чи ВЕТЕК Сергія Курченка (якого пов'язують із «Сім'єю»). Законодавчу базу для цього вже готують: згідно із законопроектом № 2937 від 26 квітня, запропоновано внести відповідні зміни до низки законів України, зокрема про трубопровідний транспорт, і дозволити приватизацію Нафтогазу та дочірніх структур. 27 травня той-таки Едуард Ставицький повідомив, що компанія Baker Tilly провела оцінювання газотранспортної системи держави, але її результат буде озвучено після реформування НАК «Нафтогаз України». Тим часом у деяких ЗМІ вже розпочалася пропагандистська кампанія, мета якої – переконати, що без її здачі РФ україн-

ська ГТС може залишитися порожньою. Водночас іще від зими обговорюють сценарій, за яким російська сторона в обмін на 50% ГТС може знизити ціну для України на три-чотири роки до \$260 за 1 тис. куб. м.

З огляду на те, що за підсумками 2012 року за транзит Нафтогаз отримав \$3,5 млрд, здача ГТС за тимчасову знижку від штучно явно завищеної ціни є лише прикладом логіки нинішньої влади і в інших сферах: «Після нас хоч потоп». Понад те, ціна на газ для внутрішніх споживачів не знизиться. Плодами здачі ГТС натомість можуть скористатися наближені до влади бізнес-структури. 23 травня Кабмін затвердив прогнозний баланс надходження й розподілу блакитного палива в Україні на 2013 рік. Імпортувати планують 27,3 млрд. куб. м, із яких Нафтогаз купить у Газпрому 18 млрд. куб. м, Ostchem Дмитра Фірташа – 8 млрд. куб. м. У німецького RWE Supply & Trading планують закупити 1,3 млрд. куб. м: за чутками, на цю нішу вже претендують наближені до «Сім'ї» структури. Прикметно, що у ЗМІ стартувала кампанія мотивації підвищення цін на газ для населення, мовляв, він в Україні дешевший у 14 разів, ніж у Швеції, і навіть трохи – ніж у Росії. У цьому контексті пригадується, як у 2005 році тоді опозиційний Юрій Бойко, критикуючи «помаранчевих», заявляв, що Україні слід піднімати ціни на блакитне паливо для споживачів, але водночас максимально довго дешево купувати його в Росії.

Зрештою, навіть повне припинення (що насправді не є такою простою річчю) транзиту російського газу через ГТС України стратегічно мало б позитивніші наслідки, аніж здача труби. Адже в разі втрати транзитних потоків російського блакитного палива і диверсифікації джерел постачання газу до України взаємозалежність двох країн, успадкована від часів СРСР, різко зменшиться, і це сприятиме процесу економічної деколонізації України. Натомість у разі передачі ГТС Росії, позиції останньої в Україні, а отже, й загроза втягування в євразійський проект, зростуть. Здача ГТС означатиме крапку в проектах диверсифікації джерел газопостачання, які стануть економічно недоцільними, а відтак і посилення енергетичної залежності від Москви.

Олександр Крамар

Україна сьогодні

Український ребус: на А починається, на Я закінчується. Абетка? Ні. Розгадку знає Олександр Бондар, экс-голова Фонду держмайна (ФДМ). Це головні букви національної економіки. Ось уже три роки, з початку президентського терміну нинішнього глави держави, вона починається винятково на «Ахметов», а закінчується, як правило, на «Янукович», з усмішкою повідомляє він.

Бондар, який очолював ФДМ з 1998 по 2003 рік, пояснює: донецький мільярдер Ренат Ахметов та син глави держави Олександр Янукович зі своїм оточенням на безальтернативній основі прибирають до рук найсолодші шматки вітчизняної промисловості, а їхній бізнес, на відміну від конкурентів, вельми стабільний і успішний.

Як кажуть експерти, в головоломці є ще одна виграшна буква – Ф. Дмитро Фірташ – третій надспішний сучасний український підприємець, який за нинішньої владної команди енергійно скуповує активи.

«Перераховані бізнес-групи – Ахметова, Януковича-молодшого і Фірташа – чітко розмежовують сфери впливу, – каже Гліб Простаков, заступник директора аналітичного центру «Експертна рада». – Як наслідок, великі об'єкти, що підлягають приватизації, розподілені заздалегідь». При цьому з боротьби за активи практично повністю викреслений великий іноземний інвестор і український бізнес, якщо він віддалений від влади.

Такий стиль управління економікою на третьому році президентства Януковича призвів до сумного результату – інвестиції тануть, конкуренція падає, монополізація економіки зростає. Фінал історії може виявитися ще менш сумним, побоюється Анатолій Баронін, керівник аналітичної групи «Да Вінчі». На його думку, нинішні тенденції виводять Україну на шлях Латинської Америки й Центральної Африки.

У вересні 2011 року Олександр Рябченко, голова ФДМ, оголосив, що за держпакет у найбільших генерувальних компаніях Західенерго і Київенерго готові поборотися понад 20 іноземних і місцевих претендентів. Але битви титанів не сталося: все закінчилося аукціоном з одним учасником – компанією ДТЕК, що належить Ахметову. Вона й стала переможцем конкурсу. Причому активи дісталися їй практично за стартовою ціною: так, держчастка Західенерго оцінювалася в 1,9 млрд грн., а була продана за 1,93 млрд.

Схожу лояльність до ДТЕК держава за останні три роки демонструвала неодноразово. Наприклад, ціна держпакета генерувальної компанії Дніпроенерго, виставленого на продаж навесні минулого року, становила на старті 1,17 млрд грн., а структури Ахметова в підсумку віддали за нього 1,18 млрд. Інший приклад – продаж держчастки в збутовій компанії Донецькобленерго: початкова ціна на аукціоні – 449,5 млн грн., ціна продажу ДТЕК – 467,6 млн.

Аукціони з одним учасником – тренд вітчизняної приватизації останніх років. Без конкуренції

КРАЇНА НА ТРЬОХ

держава продала в лютому 2011-го нікому на той момент не відомій австрійській компанії національного оператора зв'язку Укртелеком. Експерти ринку відразу запідозрили, що компанія не є кінцевим покупцем телекомунікаційного гіганта. Така сама історія повторилася і в ході приватизації низки обленерго, а також газорозподільних мереж. Сформована ситуація завдає шкоди національним інтересам: через відсутність конкуренції на аукціонах держава не в змозі зібрати заплановані в бюджеті надходження від приватизації.

Так, у 2010 році продаж держмайна приніс скарбниці 1,1 млрд грн. замість запланованих 6,5 млрд. У 2011-му план надходжень – 10 млрд. грн. – було перекрито лише завдяки продажу найбільшого активу – Укртелекому, який пішов з молотка більш ніж за 10 млрд. Приватизація 2012 року обіцяла казні принести ту саму суму, але в підсумку надходження становили лише 6 млрд. Крім того, низку великих об'єктів, готових до продажу, напередодні аукціону ФДМ зняв з конкурсу.

Бондар такі метаморфози пояснює тим, що вір-покупці не назбирали коштів на чергове придбання. А Ігор Мітюков, голова міжнародного інвестбанку Morgan Stanley в Україні, додаючи барв, каже: «У країні склалася унікальна ситуація – ті, хто має преференції, вже не здатні поодиноці проковтнути все, що їм доступно».

Коло людей, що мають «преференції», вузьке: за даними Бондаря, серед основних покупців перебувають лише три структури. Першу він називає групою РосУкрЕнерго, її уособлює Фірташ. Другу – СКМ, за назвою компанії Ахметова і його бізнес-партнера Вадима Новинського. Проведений аналіз угод з придбання активів в країні ціною понад \$ 100 млн,

що відбулися за останні три роки, показує: з 23 таких покупок дві третини припало на ці дві групи.

Є й третя надспішна структура – її Бондар вважає найзагадковішою, яку в ділових колах пошепки називають Сім'єю. Під цим словом, каже експерт, приховується найближче оточення Олександра Януковича.

Всі три групи тісно пов'язані з нинішньою владою. Ахметов – головний спонсор Партії регіонів, який багато років був депутатом від цієї політсили. У Фірташа є бізнес-партнер і друг Сергій Льовочкін, голова адміністрації Президента. У Януковича-молодшого зв'язки з владою родинні.

«Ці три структури купують сьогодні всю власність і концентрують у своїх руках сфери, які були поділені до останніх виборів Президента», – пояснює экс-голова ФДМ.

Розподіл, за версією Бондаря, виглядає так. Група Фірташа «спеціалізується» на газовій, хімічній і титановій галузях, а також на виробництві добрив. Ахметов і Ко сконцентрували інтереси у вугільній сфері, металургії, енергетиці та транспорті. В останньому напрямку найбагатший українець перетинається з третьою групою впливу – Сім'єю, інтереси якої, за даними експертів, ідуть глибоко у вугільну промисловість.

Крім того, Сім'я стає дедалі помітнішою в будівельній сфері і на фінансовому ринку, з якого сьогодні масово дезертирують іноземні банки, скаржачись на нерентабельність бізнесу. У «сімейної» групи з рентабельністю, судячи з усього, проблем немає.

Наприклад, Всеукраїнський банк розвитку (ВБР), який на 100% належить Олександру Януковичу, лише за три роки більш ніж у 20 разів примножив свою фінансову міць. На початку 2010-го активи

ВБР ледь перевищували 191 млн грн., що дозволяло банку утримувати 157-му позицію в спеціалізованому рейтингу. Минуло небагато часу, і активи зросли до 4,7 млрд грн., а це вже 36-й рядок у списку найбільших фінансових країн. Недарма на сайті ВБР зазначено, що це «банк з незаплямованою репутацією, який не зачепили кризові процеси».

Кризові процеси минули Януковича-молодшого і в діяльності холдингу МАКО, що йому належить. У лютому поточного року Pricewaterhouse Coopers, одна з найбільших аудиторських компаній світу, опублікувала звіт, в якому зазначено, що вже у 2011 році сумарні активи групи перевищили 1,7 млрд грн. Розмах МАКО теж вражає – холдинг об'єднує 16 підприємств в Україні, Нідерландах і Швейцарії і вже вийшов на транснаціональний рівень.

Офіційно визнані активи – лише верхівка айсберга з назвою МАКО. За словами Михайла Волинця, голови Незалежної профспілки гірників України, старший син глави держави контролює тінювий бізнес з видобутку вугілля на сході країни.

«У Донецькій області всі шахти, які не контролює ДТЕК, контролюють структури, близькі до Януковича», – каже експерт, додаючи, що контроль цей здійснювався через Донбаський розрахунково-фінансовий центр (ДРФЦ), який орендував ряд збагачувальних фабрик. Влітку 2012 року в рамках підготовки до приватизації п'яти збагачувальних фабрик, підконтрольних ДРФЦ, відбулося акціонування фабрик, після чого, за даними журналу Forbes, держава отримала в середньому 25% акцій, а орендарі – 75%. Орендарів, як свідчить розслідування Forbes, вже багато років пов'язують зі старшим сином Президента.

У країні є ще один таємничий покупець – Сергій Курченко. 27-річний бізнесмен увірвався в ділову еліту країни, зробивши низку гучних придбань. Він купив місцевий футбольний клуб «Металіст» у харківського мільярдера Олександра Ярославського. Сума операції, за визнанням самого Курченка, «більш ніж справедлива». Крім того, підприємець придбав у російського «Лукойлу» Одеський нафтопереробний завод (НПЗ). Тепер він готовий купити Лисичанський НПЗ.

Аналітики та представники ЗМІ пов'язують злет молодого підприємця зі зв'язками у вищому керівництві країни. Сам же Курченко подібні твердження заперечує. У недавньому інтерв'ю він обґрунтував свої бізнес-успіхи вдалими спекуляціями з харківською нерухомістю і вкрай прибутковою торгівлею скраплением газом і нафтопродуктами.

Ситуація, коли невелика група осіб фактично монополізувала доступ до активів в країні, призвела до появи цілого букета негативних наслідків. В Україну не може і не хоче йти зовнішній капітал. Дмитро Маруніч, директор Інституту енергетичних досліджень, пояснив, що іноземців відлякує невизначеність правил гри. «Західний інвестор, не розуміючи, якою буде модель ринку, не буде нічого інвестувати», – каже аналітик.

Та й вітчизняна бюрократія не зацікавлена в іноземних грошах.

«Навіщо, якщо ніша може бути освоєна своїми? – запитує Простаков. – Така ситуація гальмує абсолютну більшість проектів, навіть тих, які перебували на стадії реалізації».

Як результат, за оцінками інвесткомпанії Dragon Capital, конкуренція за українські активи катастрофічно знизилася. У 2012-му вітчизняні промислові підприємства подешевшали в середньому відразу на третину. Обсяг прямих іноземних інвестицій (ПІІ), хоч формально і підірвався до позначки \$ 7 млрд, переважно склався з українських грошей, які надійшли в країну з рахунків в податкових зонах Кіпру, Нідерландів та Люксембургу.

Грошові перекази українців-заробітчани другий рік поспіль сумарно перевищують обсяг ПІІ. Через невиконання плану приватизації в кінці 2012 року уряд пішов на традиційний крок – покрити дефіцит черговою позичкою.

Бондар уточнює, що при цьому за три останні роки з України «вийшло» близько \$ 50 млрд. Країну також залишила безліч зарубіжних компаній, особливо у фінансовому секторі.

«При цьому бізнес, який працював в Україні і пішов, активно поширює інформацію про тутешні умови на ринку», – зазначає експерт ФДМ.

Усі ці факти й цифри свідчать про одне: влада Януковича працює не на збагачення України, а на своє власне й збагачення наближених до неї олігархів. Причому діє за відомим принципом: «Після нас – хоч потоп», фактично розграбовуючи Україну. До чого призведе така «діяльність», не важко здогадатися.

**Христина Бердинських,
Олександр Пасхвер
«Кореспондент»**

За київським часом

«Дива не сталося» – скрушно мовив ударивець Віталій Ковальчук, стоячи перед входом до міської виборчої комісії у Василькові, що під Києвом. Годинник показував 4-ту годину ранку, саме в цей момент підбивалися підсумки виборів васильківського мера.

Штаб УДАР у вже мав результати з усіх дільниць крім однієї, дані показували невеликий відрив кандидата від Партії регіонів Володимира Сабадаша. Вранці 3-го червня дані підтвердилися – Сабадаш переміг єдиного опозиціонера Сергія Сабов з різницею у 234 голоси.

Інтрига зберігалася до оприлюднення результатів з останньої дільниці. Представник Партії регіонів, голова Васильківської райдержадміністрації Володимир Сабадаш, та єдиний кандидат від опозиції Сергій Сабов йшли слід у слід. Результат неможливо було передбачити ще й тому, що до виборів жодних соціологічних досліджень оприлюднено не було, а в штабах кожен з кандидатів твердив, що набирає достатньо голосів.

День виборів Васильків зустрів кепськими дорогами й концертом «Україна йде до Європи», організованим місцевією адміністрацією. Здавалося, що влада настільки впевнена в перемозі свого кандидата, що дороги до виборів вирішила не ремонтувати: центральний шлях, що пролягає крізь місто, весь у страхотливих баюрах. Іноді траплялися ознаки початку ремонту, але завершити його до неділі, 2 червня, так і не вдалося. Проте ще у п'ятницю над роздобою дорогою можна було побачити борди провладного кандидата з обіцянкою цю дорогу відремонтувати.

На зустрічах з виборцями Сабадаш не просто роздавав обіцянки, а й імітував покращення вже тепер – керував процесом, підкликаючи свого помічника-холуя і вказуючи, кому треба перетелефонувати для вирішення питання. Все це, ясна річ, робилося для озамілювання, про людське око. Складалося враження, що він вже відчував себе мером Василькова.

На одну із зустрічей з виборцями кілька тижнів тому його привезла депутат міськради

Ольга Змаєва, колишня представниця УДАРу, яка ледь не «збила» ще на старті єдиного кандидата від опозиції Сергія Сабов.

Річ у тім, що Змаєву разом з кількома іншими ударівцями було виключено з партії за голосування в унісон з Партією регіонів. Однак вона також подала документи на реєстрацію кандидатом в мери від партії УДАР, щоб сплутати карти опозиції.

У підсумку Змаєву не зареєстрували, але її поява у вигляді водія кандидата від Партії регіонів здалася дивною. Хоча Змаєва й пояснювала, що зустріч відбувалася на її окрузі, тому вона на неї й приїхала.

Сабадаш вважають людиною, близькою до губернатора Київщини Анатолія Присяжнюка. В інтернеті гуляє інформація, що вони навіть родичі. Однак ані Присяжнюк, ані Сабадаш у спілкуванні з журналістами цього не визнали.

ною, що й досі має величезний вплив на Київщину – Тетяною Засухою, тому він нібито мав виглядати опонентом Партії регіонів.

Поповича підтримав експерт Мельниченко та його адвокат Микола Неділько. Вони активно обстоювали інтереси Поповича в суді, де навіть доходило до бійок. Однак ні для кого нині не є таємницею, що продажний Мельниченко, який перетворив історію із записами Кучми на дохідливий бізнес, активно співпрацює з владою.

Як розповів журналістам ударивець Сабов, він пропонував Поповичу посаду заступника в обмін на підтримку на виборах. Однак «троянський кінь» Партії регіонів відмовився, а на мітинг в останній день виборів прийшли його люди, які намагалися вчинити провокацію.

«Я з ним особисто спілкувався, пропонував об'єднати зусилля по захисту результатів. Я пропонував місце за-

родина була, а мене – не було», – розповідала балакуча й епатажна Богословська.

«Йдемо чай пити», – запросила її спостерігач, але Богословська відмовилась і залишила чергувати на цій дільниці регіонала Сергія Кацубу з декількома молодиками, які за телефонним дзвінком починали голосно сперечатись з представниками опозиції. Іноді ситуація нагадувала відомий фільм «Гараж», коли всіх замкнули в одному приміщенні. Заяви про порушення на виборах почали лунати з самого ранку неділі, 2 червня. Йшлося й про «каруселі», і про «мертві душі», і про хлопців у спортивних костюмах та з обличчями, не спотвореними інтелектом. На одну з дільниць не впустили спостерігача від Сабов.

Як написала на своєму ФБ представник ОПОри Ольга Айвазовська, яка була спостерігачем на виборах у Василькові, у неї на 81-й дільниці були взяті, але не були кинуті у скриньки

Під вечір з'явилася інформація, що на одну з дільниць за кілька хвилин до закриття прийшли молодики спортивної статури, які не приховували, що мають при собі холодну зброю.

Останньою і найпроблемнішою виявилася дільниця, яка знаходилась у кафе «Ангел», подалі від центру міста. Станом на 4-ту годину ранку там лише приступили до підрахунку голосів. Однак вже й без тієї дільниці було зрозуміло, що на перше місце виходив представник Партії регіонів.

Опозиція збирається звертатися до судів. «Обов'язково оскаржуватимемо. Результат виборів сфальсифікований», – сказав Сабов. На уточнююче запитання, чи буде він оскаржувати вибори в цілому, чи вимагатиме визнати недійсним голосування по кількох дільницях, Сабов відповів: «Це рішення буде ухвалено після детального аналізу ситуації».

ВИБОРИ У ВАСИЛЬКОВІ: РЕПЕТИЦІЯ ПЕРЕД 2015-М

Основні претенденти на посаду мера Василькова: Володимир Сабадаш, Сергій Сабов і Валерій Попович

Під час виборів до ВР Сабадаш підтримував і агітував за кандидату у 94-му окрузі одіозну регіоналку Тетяну Засуху, яка через продажні суди змусила ОВК викреслити 30 тисяч голосів виборців, які зашкодили їй стати депутатом.

По-іншому виглядали зустрічі кандидата від єдиної опозиції. Сабов є депутатом міськради, який не кидався відразу ж розв'язувати проблеми, не маючи владного ресурсу, а розповідав про себе і своє бачення розвитку міста. Він підкреслював, що «є офіцером і тому завжди тримає своє слово».

Підлогу роль на догоду регіоналам на цих виборах відіграв колишній двічі мер Валерій Попович. Спочатку його відмовились реєструвати кандидатом, але через суди йому таке право надали – вже після того, як спливав термін для реєстрації.

Представник УДАРу Віталій Ковальчук вважає, що саме Попович став своєрідним «троянським конем» і перетягнув на себе голоси від опозиційного кандидата. Раніше у Поповича був суттєвий конфлікт із люди-

ступника, щоб він знявся. А він мені відповів: «Скільки у тебе відсотків? У мене 27%, у тебе – 7%. Мені з тобою немає про що розмовляти», – навів слова Поповича Сабов.

За кілька днів перед виборами до Василькова навідався великий десант депутатів від опозиції та політичних важковаговиків – Віталія Кличка та Арсенія Яценюка. Кличко провів мітинг у останній день агітації, а також за кілька хвилин до закриття однієї з дільниць. Він попередив членів комісії про відповідальність, пообіцяв, що депутати від його партії стоять на всіх дільницях до кінця. Трохи раніше у місто завітав Арсеній Яценюк з тією самою місією, а потім поїхав до Фастова, де також відбувалися місцеві вибори.

«Регіонали» також приїхали поспостерігати за виборами. Перед приїздом Кличка, на тій самій дільниці побувала регіоналка Інна Богословська, яка розповіла членам комісії про те, як одного разу прийшла голосувати, а в списках свого прізвища не знайшла. «Вся моя

для голосування 173 бюлетені. «Корінців 1016, а бюлетенів 844», – зазначила вона.

«На багатьох дільницях були факти голосування за інших, на декількох дільницях кількість недійсних бюлетенів перевищує 10%, що є підставою для визнання виборів на дільниці недійсними», – розповів Ковальчук. «На 86 окрузі різниця між бюлетенями, які були отримані і які залишились, становить мінус 102», – зазначив він.

«У скриньках на 39 бюлетенів менше, ніж корінців. А до відкриття скриньок ми виявили нестачу 122 бюлетенів, таким чином 141 бюлетень кудись пропав. А пізніше на тій же дільниці була спроба кинути 60 бюлетенів за Сабадаша. Добре, що ми вчасно помітили, а скільки не помітили», – розповів він. «Ці факти ми оскаржуватимемо. Загалом на трьох дільницях зникло до 500 бюлетенів. Якщо врахувати, що Сабадаш переміг Сабов з різницею в 234 голоси, то стане ясно за рахунок чого він переміг», – зазначив Ковальчук.

Причиною поразки опозиції можна назвати й низьку явку виборів, яка становила не більше 35%. «У першій половині дня приходили люди, які голосували за Сабадаша, потім негода, дощ пішов, думаю, це зіграло свою роль», – сказав Ковальчук.

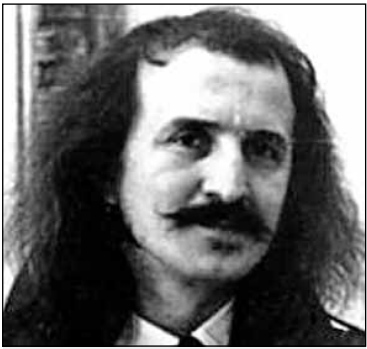
Однак найбільшою проблемою він вважає саме вихід на арену Поповича.

«Головна проблема виборів – балотування Поповича. Він зіграв роль «троянського коня». Його голоси не віддавались на користь провладного кандидата, і вони потенційно могли бути нашими. Поповича зареєстрували вже поза межами термінів, коли можна було реєструвати. Я думаю, що це теж була технологія, і ми будемо її оскаржувати», – зазначив Ковальчук.

Вибори у Василькові, немов рентген, показали, яким буде всеукраїнське фальшування під час президентських виборів 2015 року. Якщо Януковичу не вдасться переобратитися з допомогою фальшивого референдуму й ручної Верховної Ради і він піде на всенародні вибори, в хід буде пущено «троянських конів», відверте нищення бюлетенів, якими виборці проголосують за суперників Януковича, і вкидання фальшивих бюлетенів за нього, численні «каруселі», голосування «мертвих душ», напади на виборчі дільниці найнятих владою бандитів й різноманітних «беркутів»... Одне слово, просто так Янукович та його камарилья владу не віддадуть. Сподіватися ж змінити нинішню владу з допомогою виборів, як показав васильківський досвід, марно. А тому надія тільки на нову Помаранчеву революцію.

Оксана Коваленко

Актуальне інтерв'ю

Про співрозмовника: Михайло ДЕМЦЮ – відомий український художник, народний художник України, заслужений діяч мистецтв України. Картини М.Демцю знаходяться в найпрестижніших музеях Європи та приватних колекціях. Народився 2 січня 1953 року в селі Круковець, Самбірського району на Львівщині. Мистецьку освіту здобув у Львівському училищі прикладного мистецтва ім. Івана Труша (навчався у Т. Драгана і М. Бордуна). Член Національної спілки художників України, член Клубу українських митців. Роботи М.Демцю вирізняються яскравістю, об'ємністю прошарків фарби, позитивними емоціями та оптимізмом, поєднуючи в собі західноєвропейські та українські традиції. В рецензіях західних мистецтвознавців заслужив прізвисько «український Далі». Лауреат численних мистецьких нагород. Мешкає й працює у Львові та європейських столицях.

– Чи правда, що гуцульські мотиви в Союзі не були заборонені?

– У Москві академіки не боялись мої роботи брати на виставки і в музеї – там у них було більш ширше, глобальніше розуміння мистецтва, менше упереджень. Це в нас, в Україні, іноді остерігались етнічних тем, боялись націоналізму, який чомусь всі тоді неодмінно називали «українським і буржуазним».

Тому я й мав успіх, бо подався відразу до Москви. Пам'ятаю, виставив серію, де гуцул з гуцулкою в обнімочку, називалася «Ой, Іванку». Вони її там підписали на свій манер «Ой, Ванюша» та все приказували: «Какая прекрасная серия».

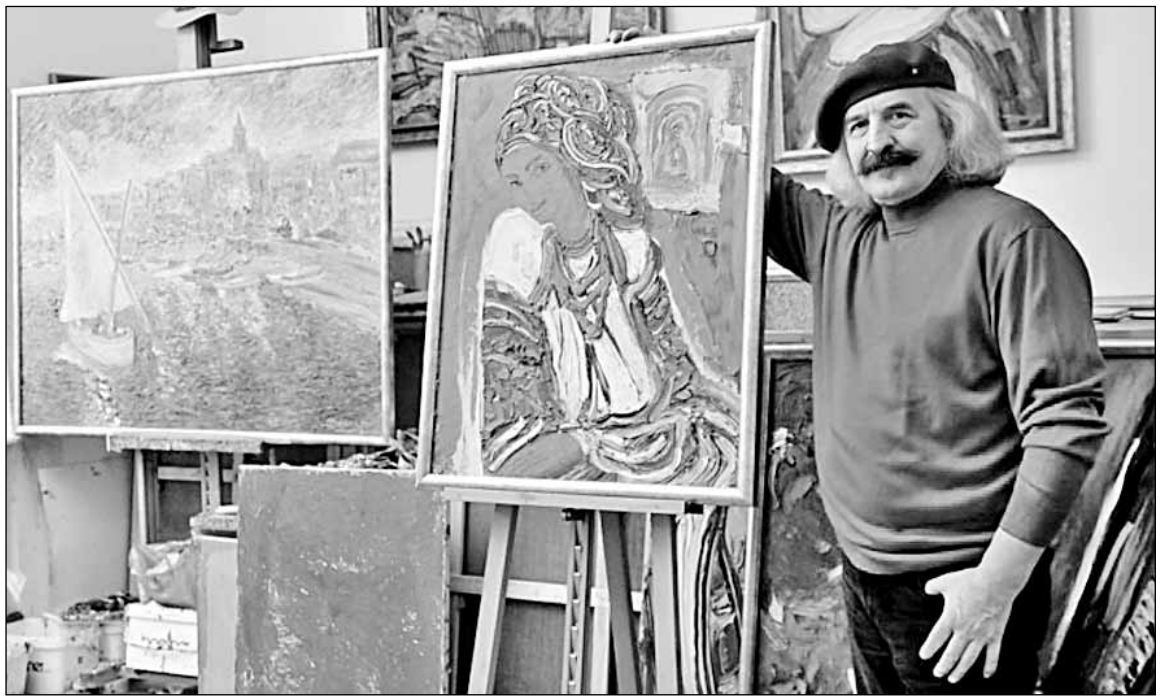
– Чи було так, що своїми роботами, поведінкою Ви провокували суспільство?

– Траплялось, але ненавмисно. Пам'ятаю, одного разу я робив майстер-клас у Франції: мусив намалювати перед журі й журналістами величезну картину. Перед по-

чатком напівжартома заявив: «Те, що ваші імпресіоністи робили за тридцять років, я зроблю за один вечір» (сміється). Дивлюсь: присутні налаштувались дуже скептично. Думали, що я проведу якусь лінію, поставлю крапку і скажу, що це і є мистецтво. Так часто роблять – задають тон, провокують, а потім нічого не показують – епатажники. Тоді мені довелося викладатися на всі сто: малював і руками, і пензлем, і мастихіном. Але коли закінчив, то відгуки були надто схвальними.

– Ви багато подорожуєте і виставляєтесь у Європі. З якими труднощами зустрічається наш митець за кордоном?

– Якщо виставка запропонована в Європі, то там склад-

УКРАЇНСЬКИЙ САПЬВАДОР ДАЛІ

Інтерв'ю з художником, який підкорив Європу не сюрреалізмом, а гуцулами, етнічними барвами й майстерністю львівської школи

З циклу «Гуцули»

нощів не може бути. Тільки думаєш, за який час ти проїдеш нашу митницю. А коли вже проїхав, там кордонів немає. Якщо там справді домовлено й заплановано, там подбають і про виставку, і про художника. Особливо в німецьких музеях пунктуальність і організація на дуже високому рівні. Фінансуються реклама, буклети, фуршет, готель... Якщо художник не знає мови – до нього приставляють перекладача.

– Коли Ви вперше поїхали до Європи? Вас запросили чи Ви навмання туди вирушили? Чи були там якісь екстремальні, ризиковані ситуації?

– Вперше подався навмання: взяв кілька картин і поїхав

до Берліна. Трохи побув там і помандрував далі, до Реймсу, що під Парижем. Там за останні гроші купив величезне полотно. І почав малювати – прямо ту вулицю, де стояв. Розмірковував так: на маленьку роботу ніхто не зверне уваги, тому якщо робити – то тільки велику. Тоді від вітру і через розміри картину почало носити, якісь люди мені її притримували.

На площі, яку я малював, було декілька кафе. Я їх зобразив прямо з вивісками і назвами. Коли закінчив, повиходили люди і серед них хазяїн одного з тих кафе. Каже: «Слухай, а ти не міг би в нас так само малювати прямо в закладі. Я маю кілька готелів, тож можеш жити там». То була дуже

вчасна пропозиція. Бо гроші закінчились, і я не знав, що робити далі. Якби ці люди не зацікавились, якби я випадково не написав назву цього кафе – можливо, й доля склалася б інакше.

– Яку роль грає випадок у житті художника? Чи траплялися у Вашому житті доленосні щасливі випадковості?

– То ж я щойно вам про одну з них розповів. Було ще раз. Купив я якось білу вазу німецької порцелянової фірми «Розенталь» (концерн «Розенталь» випускає ексклюзивні серії порцелянового посуду, розписані художниками; свого часу з цією фірмою співпрацювали С. Далі, Е.Воргол, В.Вазареллі та ін. - ред.).

Вона мені здалася цікавою, тож я її розмалював. А згодом представив на виставці у Німеччині. Там її випадково побачив директор музею Розенталь і... розгубився. Він не міг втямити звідки ця річ: ваза наче їхньої фірми, а розпису вони такого не робили. Десь через місяць він вийшов на мене і запропонував співпрацю. Так я для них створював ексклюзивний розпис на порцеляні.

– Своїм митцям у Європі держава допомагає? Чи є там якісь пільги, соціальні програми?

– В Європі держава підтримує тільки відомих художників. Якщо ти початківець, тобою, як і в нас, ніхто не займається.

Ти повинен сам. Маєш гроші – винаймай майстерню, ніхто тобі її так просто не дасть. Але якщо відомий художник, то тебе держава підтримує всіляко, щоб ти не продавав картини, а віддавав їх у національні музеї.

– **Чи чекаєте Ви допомоги від держави?**

– Головне, щоб держава мені не заважала. Нехай допомагає іншим: німцям, калікам, дітям.

– **У чому різниця між ставленням до мистецтва українців, французів, німців?**

– Я особливої різниці не помітив. Кажуть, що німці сухі, прагматичні – нічого подібного. Вони реагують захоплено, емоційно. А, наприклад, французи просто живуть в мистецькому середовищі. Уявляєте, геніальне ще сто років тому було у них просто за столом. Легендарні художники – Ван Гог, Лотрек, Пікассо – малювали в кафе, ресторанах, а їх не цінити. І нині там художники творять у публічних, громадських місцях, і така практика сприймається як щось звичне, буденне. У Франції мистецтвом буквально просякнуті повітря, побут.

– **За стилем життя, мисленням чим, на Вашу думку, принципово відрізняються українці?**

– Якщо взяти людей з якогось провінційного українського містечка та поселити їх у Берлін, а з Берліну взяти німців та поселити їх у тому містечку, і глянути, що буде через десять років, то що ви побачите? Там, де німці житимуть, все буде чисто, акуратно, логічно, справно. Не місто – лялечка. А там, де наші: паркани попадають, на вулицях бруд, страхітливий і п'яні на ньому лежать. Такими українців зробила радянська влада, до неї ми були справжніми газдами, не гіршими від німців. Хоч і нині не все у європейців треба запозичувати. Наприклад, у них прийнято, щоб сусід на сусіда в поліцію доносив, якщо щось підозріло. Я не знаю, що треба у нас зробити, щоб на тебе сусіди міліцію викликали. У нас скоріше візьмуть рушницю й підуть самі розбиратися.

– **У чому різниця між світосприйняттям художників Вашого покоління і молодого?**

– Молоді хочуть намалювати й відразу продати. Вони дивляться на успішних художників і думають: підю, намалюю і буде так само. Він може виконати картину прекрасно, але успішним відразу не стане. Бо нині, виявляється, не важливо, хто намалював, а важливо, хто підписав. Мистецтво складається роками, і художник спочатку працює на ім'я, а потім ім'я на нього. Нині підпис грає головну роль. Нині ХТО важливіше за ЯК. Успіх і визнання може прийти й через десять років, а може, й більше. Тому не всі

молоді автори витримують. Багато хто шукає інші напрями, де відразу можна заробити. Справжній же художник про заробітки дбає вже після того, як віднайде себе в мистецтві, зрозуміє, що він знайшов свій шлях і своє місце в ньому. Той же, хто замолоду думає про великі гроші, художником ніколи не стане – так і буде заробітчанином все своє життя. Як, наприклад, Нікас Сафронов в Росії.

– **Сучасне концептуальне мистецтво: перформанси, інсталяції. Дехто каже, що за ним майбутнє, дехто, навпаки, це явище не вважає за мистецтво. Що з цього приводу думаєте Ви?**

– Я ставлюсь до цього всього прекрасно. За ним, може, й майбутнє. Але те, що показують у нас, часто зроблено тридцять, сорок, п'ятдесят років тому. І тому видавати це за нове можна тільки тим, хто нічого іншого не бачив. Нове, наприклад, роблять німецькі художники – там є й масштаб, й технічне оснащення. Якщо Кіфер, наприклад, виставляється, то все готується на дуже високому рівні: площі, цехи, дизайн. Коли нашого Пінзеля в Луврі показували – там переробили все під нього, навіть стіни перемерували. Отак шедевр потрібно подавати. Щоб робити масштабні авангардні речі, то має суспільство за рівнем розвитку до такого доростати. Велику роль грає техніка, організація, матеріали, фінансування. Не можна сісти в буряках і витворити щось надсучасне, передове. Або почепити на гілках дерев неправні шкарпетки й кричати: «Дивіться! Інсталяція!»

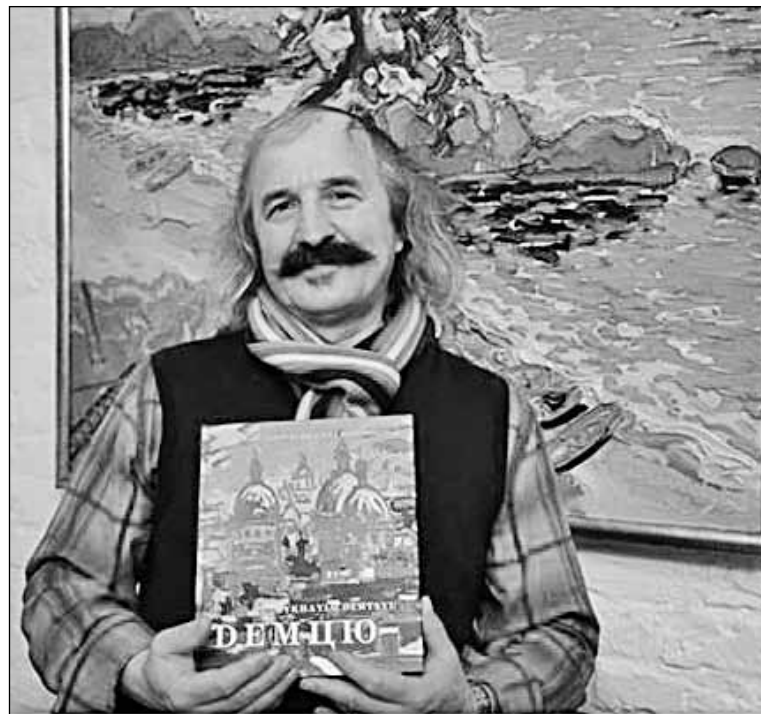
– **Кажуть, на Заході в дефіциті професіонали академічного рівня. Чи правда це?**

– Захід повертається до картин. Ціняться художники, які

важко знайти. У живопису ми, українці, йдемо на перших позиціях, у нас першокласні художники. Нас обганяють в отих інсталяціях, сучасному мистецтві. Але картини ми вміємо творити, тому що нас вчать в академії. Найпрофесійніші художники в плані живопису – це в нас, можливо, ще в Польщі, Румунії, Угорщині. Коли підходиш до розкішних картин, яким позаздрив би сам ван Гог, то автор, зазвичай, або українець, або хтось з братів-сусідів.

– **Що чекають у Європі від України: традицію чи глобалізацію?**

– Головну роль грає рівень, а потім вже стиль, напрямок. Якщо традиція слабо подана, то вона нікого не цікавить. Коли я на Паризькому салоні представляв картини з гуцулами, то журі голосувало, перш за все, за рівень. Але й сама тема зіграла роль: з цілого світу привозять, але іншої такої нема. В цьому наша ексклюзивність.

Михайло Демцю з каталогом своїх робіт

Михайло Демцю: «Найкращі художники в світі – українці»

вміють намалювати картину. Люди забули, що таке картина. Бо почали малювати невідомо чим – якісь метелики клеїть, цвяхи прибивати. Це теж мистецтво, але ним так захопились, що тепер класичний живопис

– **Чи відчували Ви за кордоном певну національну упередженість в сфері мистецтва?**

– Гостро не відчував. Там немає різниці чи ти українець, чи француз, чи італієць. Ро-

боту оцінюють за класом, за якістю. Потім вже питають – чи це Україна, чи це Іспанія. Хоча окремі нації зараз під-

не жаліють. І знущаються над Україною десятиріччями. Ми такі добрі, що навіть армію не раз за свою історію розпуска-

Народні художники України Михайло Демцю (в центрі) та Іван Марчук вітають свого молодшого колегу Миколу Журавля з успішною виставкою

ли. Або подивіться, кого нині до влади привели. Це ж тільки народ, який хоче покінчити життя самогубством, може таких діячів президентами обирати.

– **Яким Ви бачите майбутнє української культури?**

– На сьогоднішній час в мене песимістичні прогнози. Начебто і мова збереглась, і культура, і генофонд зберігся, як би його не нищили... Начебто і держава, і прапор, і всі інші атрибути, але для нашої культури нині дуже важкі часи настали. Бо всі ці атрибути бутафорні, влада за суттю своєю антинародна, порожня, ласа на гроші передусім, вона не наша, не українська. Сидять під нашими прапорами люди, які ненавидять Україну й мріють тільки про те, як би побільше з неї видіти.

– **У чому тоді вихід, у чому порятунк?**

– В єдності. І відчутті особистої відповідальності кожного з нас. Байдужий народ приречений. Необхідно, нарешті, підніматися з колін і гнати з владних кабінетів бандитів, шахраїв, україножерів. Треба також дітей своїх з пелюшок привчати: до обов'язку, до любові до Батьківщини, до мужності, до створення нового, але на основі того, що передалося нам від предків. Треба традицію зберігати: те що робили наші батьки, діди. Віра, свята, обряди, родинні вечери... Це не порожні ритуали – у них мудрість велика прихована. Саме завдяки цьому ще й досі жива наша культура. Людина без традиції, без знання законів роду втрачає орієнтири, самотньою почувається, а звідси – слабкою і розгубленою. Тому нині головне для нас – не розгубити ці речі, в них наша сила.

**Розмову провела
Наталія Скороходько**

тримують здебільшого своїх. Певний націоналізм у мистецтві все-таки присутній.

– **Яке ставлення до українців у Європі?**

– Коли наші приїждять працювати – до Італії, Іспанії, Німеччини, до них там ставляться з повагою. Немає такого, щоб наші напивались і ноги кляли на стіл. Українці поведуть себе виховано і працюють на совість. З часом це викликає в людей повагу.

– **Який ментальний аркан нашої нації, що нас стримує в розвитку?**

– Ми нічого до кінця не доводимо. От зробили «пома-ранчевий» майдан, яким захоплювався світ, так доведіть, проконтролюйте до кінця, не ставте вождями недоуків з Хоружівки. Ми можемо зірватися, розігнатися, галасу наробити, а потім на півдорозі зупиняємось – і все повертається назад. Жаліємо – чи то себе, чи то супротивників. Це чи безтурботність, чи недбалість. А приходять ті, що нас

В УКРАЇНІ

ОПОЗИЦІЯ ХОЧЕ
ПЕРЕГЛЯНУТИ
ПРИНЦИПИ
ФОРМУВАННЯ
ЦЕНТРАЛЬНОЇ
ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Президент України Віктор Янукович пропонує Верховній Раді звільнити главу ЦВК Володимира Шاپовала в зв'язку з досягненням ним 65-річного віку й призначити членом комісії Олександра Копиленка. УДАР заявляє, що Янукович має проконсультуватися з опозиційними фракціями щодо кандидатури на посаду члена Центральної виборчої комісії Олександра Копиленка до того, як його кандидатуру розгляне парламент.

«Наша принципова позиція – Президент повинен провести консультації із представниками опозиційних сил і член ЦВК повинен також представляти політичні сили опозиції», — сказав голова фракції УДАР Віталій Кличко на засіданні Верховної Ради. Дві інші опозиційні фракції вимагають змінити принципи формування Центральної виборчої комісії.

Так, фракція ВО «Свобода» вважає, що до складу ЦВК має увійти двоє її представників. Про це заявив народний депутат Олег Махницький. Він вважає, що якщо ЦВК складається з 15 членів, то не менше 7 місць треба віддати представникам опозиції, а якщо влада претендуватиме на посаду голови ЦВК, то опозиція має отримати 8 місць.

Відповідно до закону про Центральну виборчу комісію, Рада призначає на посаду й припиняє повноваження членів комісії за поданням Президента, при цьому мають бути враховані позиції депутатських фракцій і груп, створених у поточному скликанні парламенту.

ВЕРХОВНА РАДА
ПРОВАЛИЛА
ЗАКОНОПРОЕКТИ
«ВІЗНОГО»
ЗАСІДАННЯ

Парламенту не вистачило голосів, щоб направити 5 законопроектів, прийнятих за основу

на виїзному засіданні Верховної Ради 4 квітня, в комітеті для під-

готовки до повторного другого читання. За це рішення проголосувало всього 180 народних депутатів з 354 зареєстрованих в залі.

Зокрема, пропонувалося направити в комітеті проект закону про внесення змін до ст. 21 закону про судову експертизу, що стосується кадрового забезпечення, законопроект про внесення змін до закону про термінову медичну допомогу, що стосується бюджетного фінансування, законопроект про внесення змін до деяких законодавчих актів у зв'язку з введенням держреєстрації майнових прав на нерухоме майно, законопроект про погашення заборгованості держпідприємств вугільної промисловості до фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві, законопроект про внесення змін до закону «Про угоду про розподіл продукції», що стосується держрегулювання складання, підписання та виконання угод.

Нагадаємо, 4 квітня депутати від фракції ПР, КПУ та частина позафракційних провели «виїзне засідання» Верховної Ради у приміщенні комітетів ВР на вулиці Банковій. Депутати проголосували за 22 закони – деякі з них було ухвалено в першому читанні, деякі – в остаточній редакції. Згодом президент Віктор Янукович підписав кілька законів, що були ухвалені на «виїзному засіданні» Ради.

У ПАРЛАМЕНТІ
ВІДМОВИЛИСЯ
ОБ'ЄДНУВАТИ
ПОСАДИ СТОЛИЧНОГО
МІСЬКОГО ГОЛОВИ
ТА ГОЛОВИ КМДА

Верховна Рада відмовилася об'єднати посади глави Київської міської державної адміністрації та Київської міської ради. Депутати провалили всі три проекти постанови, які були зареєстровані опозицією. За документи не голосували представники Партії регіонів та комуністи.

Крім того, не було ухвалено проект закону про внесення змін до закону «Про столицю України – місто-герой Київ» (щодо порядку утворення районних рад).

При цьому під час виступів з трибуни опозиційні депутати закликали провладну більшість не змушувати київських чиновників працювати протизаконно, адже повноваження Київради закінчилися 2 червня, та призначити вибори мера Києва й Київради. Провладні ж депутати нагадали, що є рішення Конституційного суду щодо часу проведення виборів.

Як повідомлялося, згідно з рішенням КС від 29 травня наступні чергові місцеві вибори повинні проводитися одночасно на території всієї України в останню неділю жовтня 2015 року. Відповідно, вибори депутатів Київради й столичного міського голови (мера) повинні проводитися в тому ж 2015 році.

ЄВРОПА ВИСЛОВИЛА
СТУБОВАНІСТЬ
ВИБОРАМИ МЕРА
КИЄВА

4 червня представництво Євроосоюзу в Україні висловило свою стурбованість з приводу рішення Конституційного суду про проведення місцевих виборів у Києві у 2015 році.

У представництві ЄС вважають, що вибори повинні проводитися у розумні проміжки часу.

«У цьому контексті ми глибоко стурбовані оголошеною відстрочкою до 2015 року місцевих виборів у Києві, які останній раз проводилися у 2008 році», — підкреслив прес-секретар диппредставництва Дейвід Стулик.

Тим часом, Міжнародний валютний фонд змінив 4 червня керівника своєї місії в Україні. Новим очільником місії призначено Миколу Георгієва. У фонді відзначають, що громадянин Болгарії Георгієв змінив на цій посаді Крістофера Джарвіса.

«З 4 червня пан Георгієв змінить на посту керівника місії МВФ в Україні пана Джарвіса, а наприкінці червня він відвідає Київ з коротким ознайомчим візитом», — йдеться в прес-релізі МВФ.

КОМПАНІЯ СИНА
ЯНУКОВИЧА
НАРОСТИЛА ЕКСПОРТ
ВУГІЛЛЯ

Компанія «МАКО Трейдінг», що входить до корпорації «МАКО» старшого сина президента Олександра Януковича, у 2013 році наростила експорт вугілля. За перший квартал 2013 року вугільний трейдер «МАКО» експортував в два рази більше палива, ніж за весь 2012 рік, пише журнал Forbes.

Як повідомило виданню джерело в митному департаменті Міндоходів, за три місяці 2013 року компанія «МАКО Трейдінг» експортувала 370 тисяч тонн вугілля енергетичних марок АМ, АС і АШ. За даними співрозмовника, середня вартість однієї тонни палива

становила 835 гривень. Основним одержувачем вугілля стала швейцарська компанія «МАКО Трейдінг SA», що також входить в «МАКО холдинг». Крім того, в 2013 році вугілля «МАКО» поставлялося італійській «Energy Coal SPA», хорватській «Nasicecement DD» і португальській «Carbol LDA».

Раніше представники «МАКО» повідомляли, що за весь 2012 рік

обсяг експорту компанії «МАКО Трейдінг» становив 200 тисяч тонн. За даними корпорації, походження палива – державні підприємства «Шахтарськантрацит», «Сніжнеантрацит» і «Торезантрацит».

Раніше директор «МАКО Трейдінг SA» Фелікс Блітштейн в інтерв'ю журналу «Кореспондент» повідомив, що в 2013 році компанія збирається наростити обсяги продажів у п'ять разів. За його словами, з України планується вивезти за рік один мільйон тонн твердого палива.

Нагадаємо, нині склади державних вугледобувних підприємств переповнені видобутим вугіллям, яке не має збуту в Україні. Основною причиною надлишку вугілля в Україні є тінювий ринок, обсяг якого становить 6 млн. тонн на рік. Найбільшими постачальниками вугілля з копанок стали фірми, які пов'язують із Олександром Януковичем.

ПАПА РИМСЬКИЙ
НЕ ЗАХОТІВ ІХАТИ
В УКРАЇНУ

Папа Римський Франциск відправить посланця на святкування 1025-річчя хрещення Київської України-Руси у серпні, а сам цього року їхати до України не планує. Про це розповів голова Української греко-католицької церкви блаженніший Святослав Шевчук.

«Він отримав від нас запрошення відвідати Україну. З того, що мені відомо на сьогоднішній день, візиту Святішого отця до України, зокрема у цьому році, не планується. Натомість ми маємо точну інформацію, що буде призначено особистого папського легата на наше святкування», — сказав він.

Як відомо, 1025-ту річницю хрещення Київської Русі планують офіційно відзначати наприкінці липня, однак Українська греко-католицька церква святкуватиме її 18 серпня. Це відповідає древній київській традиції, тоді як об'єднання річниці хрещення з днем пам'яті рівноапостольного князя Володимира, за словами Святослава Шевчука, є московською традицією.

У квітні депутати опозиційних фракцій зареєстрували у Верховній Раді проект постанови про запрошення на святкування 1025-річчя хрещення Київської України-Руси Папи Римського Франциска і Вселенського патріарха Варфоломія.

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНЕ
ПРАВО:
538 КРИМІНАЛЬНИХ
СПРАВ

За фактом порушення прав інтелектуальної власності розслідується 538 кримінальних про-

ваджень. Про це повідомили у відділі зв'язків із засобами масової інформації Генеральної прокуратури України. За час дії нового Кримінального процесуального кодексу слідчими органів внутрішніх справ закінчено досудове розслідування та направлено до суду 34 кримінальних проваджень вказаної категорії. Зокрема, слідчим Сумського міського відділу УМВС України притягнуто до кримінальної відповідальності приватного підприємця, який у своїй господарській діяльності використовував неліцензійне програмне забезпечення корпорацій Microsoft та Adobe Systems Inc, чим спричинено шкоду вказаним корпораціям. За результатами судового розгляду винну особу засуджено. Також, за даними генпрокуратури, слідчими Коломийського МВ УМВС України в Івано-Франківській області закінчено досудове розслідування у кримінальному провадженні за фактом незаконного публічного відтворення художнього фільму «Анна Кареніна» в кінотеатрі міста, чим порушено авторські права ПАТ «В&Н» та завдано шкоди на суму понад 70 тисяч гривень. За результатами судового розгляду засуджено приватного підприємця, який допустив порушення права інтелектуальної власності.

У ЛЬВОВІ
ВІДЗНАЧИЛИ
150-ЛІТТЯ ВІД ДНЯ
НАРОДЖЕННЯ
ПРЕЗИДЕНТА ЗУНР
ЄВГЕНА
ПЕТРУШЕВИЧА

3-го червня у Львові відзначили 150-ту річницю від дня народження президента Західно-української Народної Республіки (ЗУНР) Євгена Петрушевича. Заходи розпочалися на Личаківському цвинтарі, де його поховано. Представники обласної та міської влади, а також громадськості поклали квіти до каплиці, де похований Петрушевич, священники відправили екуменічну панахиду, військовий оркестр виконав державний гімн, а салютна команда віддала військовій почесі президентові ЗУНР.

Також з нагоди заходів з відзначення 150-ї річниці від дня народження Є.Петрушевича відбулась урочиста церемонія спецпогашення художнього маркового конверта «150 років від дня народження Євгена Петрушевича – громадського й політичного діяча, президента ЗУНР».

Участь у вшануванні пам'яті президента ЗУНР узяв голова Львівської облдержадміністрації Віктор Шемчук. Зокрема, у зверненні до присутніх керівник області зазначив, що Петрушевич – це людина, яка все своє життя віддала за те, щоб Україна сформувалася, як велична та незалежна держава.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

Америка в особах

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Нинішнього року багато-страждальна Оклахома відчувала на собі удар торнадо, які проносяться тут з травня по вересень, особливо болісно. Минув лише травень, а зловісний лічильник смерті вже показує цифру 42. Серед них і знаменитий на весь світ Тім Самарас, для якого вивчення торнадо було справжньою пристрастю. Захоплений цією стихією ще з дитинства, він, однак, на перше місце завжди ставив не гострі відчуття, а науковий інтерес, бажання врятувати людські життя.

Полювання за смерчами, які в Америці називають торнадо, - доволі поширена в США «ковбойська» забава, й серед її учасників немало любителів припливу адреналіну. Однак загиблий дослідник належав зовсім до іншої категорії людей. «Я хочу, щоб люди знали: Тім був ученим, - сказав після смерті «мисливця за смерчами», як називали в Америці Самараса, метеоролог телеканалу CNN Чад Маерс. - Він їздив туди, щоб встановлювати зонди, аби вивчити й зрозуміти сутність цієї страхотливої стихії».

Про серйозність праці Самараса свідчить, зокрема, той факт, що її активно фінансували телеканал Discovery й Національне географічне товариство США. Тім був постійним учасником програми «Мисливці за торнадо», котра виходила в ефір з 2009 року. Його, як експерта з питань торнадо й ураганів, охоче запрошували на свої передачі й інші телеканали. Однією з рис Самараса, про яку нині всі згадують, була виключна прискіпливість до питань безпеки. «Він завжди знав, що робить, завжди тримав все під контролем, завжди діяв розумно, й те, що нині сталося, неможливо пояснити», - сказав після загибелі Тіма Самараса його колега Рід Тіммер, котрий разом з ним робив передачу «Мисливці за торнадо».

Смерч наклав Самараса в п'ятницю, 31 травня, в районі Ель-Ріно - містечка, що в сорока кілометрах на захід від Оклахома-ситі. Околиці столиці штату Оклахома стихія в цьому році добряче потріпала: найбільше дісталось містечку Мур, над яким 20 травня пронісся потужний торнадо, вбив-

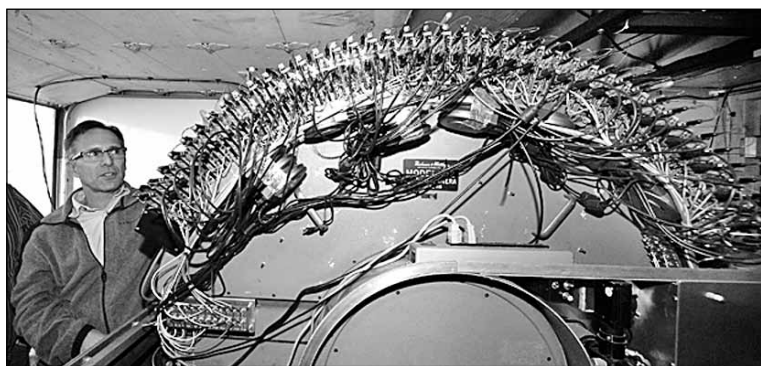
ши 24 особи. Цей смерч став найсильнішим в історії штату - йому присвоєно рейтинг EF-5, тобто максимальний бал за шкалою Фудзіта. Це означає, що швидкість вітру всередині смерчу перевищувала 90 метрів на секунду.

Торнадо в Ель-Ріно мав рейтинг EF-3, тобто швидкість вітру становила від 61 до 73 метрів на секунду, але цього вистачило, щоб роздушити автомобіль Самараса немов консервну банку. Його білий «Шевроле», як розповіли місцеві поліцейські, кидало й м'яло так, що від нього залишилися тільки половина від первісного розміру. Тіло Самараса, котрий пристігнувся до водійського сидіння паском безпеки, залишилося серед уламків, а двох членів його команди смерч вирвав з

Тіма Самараса захоплювали утаємниченість і міць торнадо

ОСТАННЄ «ПОЛЮВАННЯ» ТІМА САМАРАСА

Тім Самарас і створена ним камера швидкісної зйомки смерчів

автомобіля. Серед помічників ученого - його 24-річний син Пол і 45-річний Карл Янг, який багато років поспіль «полював» на торнадо разом із Самарасом-старшим.

Тім Самарас народився 12 листопада 1957 року в місті Лейквуд (штат Колорадо). Якщо вірити його власним оповідям, справу всього свого життя він обрав дуже рано: «захворів» торнадо у 6-річному віці, подивившись фільм «Чарівник країни Оз». Окрім того, в дитинстві майбутній учений-самоучка й творець апаратури для моніторингу торнадо знято розбирав і збирав побутову техніку - блендери, тостери, телевізори, пилососи...

Один із зондів Самараса десять років тому приніс йому місце в Книзі рекордів Гіннеса: апарат зафіксував у зоні торнадо найбільший перепад атмосферного тиску - сто гектопаскалей менш ніж за хвилину. Щоб провести вимірювання, Тім встановив зонд на шляху смерча всього за півтори хвилини до його приходу. Той торнадо, біля міста Манчестер в Південній Дакоті, Самарас згодом назвав найвеличнішим за весь час його спостережень.

Скільки всього смерчів спостерігав Самарас, невідомо. Кожного року в сезон торнадо Тім та його друзі проїздили Алеєю торнадо в гонитві за

метрів у діаметрі) й нетривалий час життя, торнадо надзвичайно небезпечні й несуть людям руїну та смерть. Чомусь найчастіше в світі вони утворюються саме над США, на так званій Алеї торнадо, котра тягнеться від Південної Дакоти до Техасу.

При таких колосальних швидкостях обертання повітря утворюються відцентрові сили, які створюють усередині торнадо сильне розрідження. Саме

Але найбільший торнадо виник у штаті Техас 9 червня 1971 року. Ширина воронки цього смерча сягала трьох кілометрів, а максимальна швидкість вітру всередині нього - 512 кілометрів на годину.

У квітні 1965 року над США водночас виникло 37 різних за потужністю торнадо, висотою до 10 км і 2 км - в діаметрі. Ці смерчі залишили по собі страхотливі руїни в шести штатах, а кількість загиблих перевищувала 250 осіб.

3 й 4 квітня 1974 року через 13 американських штатів пронісся відразу 147 торнадо. Загинуло 310 осіб, 5454 осіб дістали каліцтва й поранення. Вивчаючи цю статистику, Тім Самарас прагнув докопатися до причин виникнення торнадо й можливості передбачити точно час, коли стихія найбільш небезпечна. Й торнадо помстилося відважному досліднику.

Разом з Тімом Самарасом загинув і його єдиний син Пол (залишилися вдова Кейті й двоє доньок). Він почав працювати в рамках проекту Twistex зовсім недавно. Головним чином Самарас-молодший виступав як фотограф й відеооператор. «Пол був чудовим сином і братом, котрий любив працювати на місцевості разом з батьком. У нього був справжній талант до операторської праці, і, як у батька, пристрасть до торнадо. Разом вони становили неповторну команду», - такі слова написали рідні й близькі загиблих у некролозі.

Пол Самарас стверджував, що його батько ставився до торнадо не тільки як дослідник, а й як художник. Сам Тім не приховував, що кожний новий смерч незмінно захоплював його поєднанням краси й могутності: «Маленький хлопчик в мені хоче просто прийти й дивитися на це диво, не відриваючись».

На таких автомобілях Тім Самарас досліджував торнадо, наближаючись до нього на мінімальну відстань

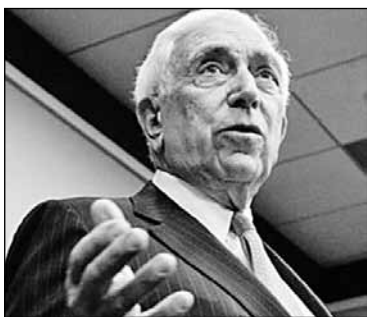
смерчами більш як 50 тисяч кілометрів. Створена Самарасом команда називалася Twistex, що співзвучно слову twister (суперсмерч), але при цьому є аббревіатурою повної назви, яка в перекладі означає «Експеримент з оперативного збирання метеорологічних проб в зоні торнадо з допомогою вимірювальної апаратури».

Сезон торнадо розпочинається в США навесні, коли теплі повітряні маси з Мексиканської затоки зустрічаються над американськими преріями з холодним арктичним повітрям. На стику холодних і теплих фронтів утворюються потужні хмарні комплекси, в яких і зароджуються торнадо. Швидкість обертання повітря в таких вихрах сягає ураганних значень. Незважаючи на невеликі розміри (від десятків до сотень

тому смерчі, немов насос, втягують в себе своїм «хоботом» пісок, ґрунт, воду, різноманітне сміття. При проходженні смерча над будівлями вони через різницю тиску вибухають зсередини. Ширина полоси руйнувань може сягати кількох кілометрів, а довжина - десятків і навіть сотень кілометрів.

Найзнаменитіший смерч (Tri-State tornado) в історії США пронісся 18 березня 1925 року. Він пройшов крізь Міссурі, Іллінойс та Індіану, перемістившись за 3 з половиною години на відстань 350 кілометрів. Діаметр воронки цього торнадо вимірювався від 800 метрів до 1,6 кілометра. При цьому «хобот» торнадо жодного разу не відірвався від землі. «Торнадо трьох штатів» мав категорію EF-5 й до сьогодні залишається найсмертнішим: тоді загинуло 695 осіб.

В АМЕРИЦІ

ПОМЕР НАЙСТАРІШИЙ
АМЕРИКАНСЬКИЙ
СЕНАТОР

У Нью-Йорку на 90-му році життя помер Френк Лаутенберг – найстаріший американський сенатор, останній ветеран Другої світової війни в Сенаті США. Сенатор-демократ від штату Нью-Джерсі, Ф.Лаутенберг помер 3 червня в одному з нью-йоркських шпиталів, куди його доставили з ускладненням вірусної пневмонії. У сенатора залишилися вдова, шестеро дітей та 13 онуків. Свої співчуття родині сенатора висловили президент США Барак Обама, а також представники як Демократичної, так і Республіканської партій.

У лютому Лаутенберг заявив, що не переобиратиметься на наступний (шостий) термін в Сенаті. Останнім часом він багато хворів, через що пропустив кілька голосувань з важливих законопроектів. У 2010 році в Лаутенберга діагностували рак шлунку, однак після курсу хіміотерапії лікарі повідомили про вилікування. Сенатором Лаутенберг став у 1982 році. Через два роки з його подачі було ухвалено законопроект, який встановлював мінімальний вік (21 рік) для купівлі алкоголю, а в 1989 році сенатори підтримали ініціативу Лаутенберга про заборону паління на внутрішніх авіарейсах. Ф.Лаутенберг відомий також ініціативою надання статусу біженців іммігрантам з СРСР єврейської національності та представникам гнаних у Радянському Союзі релігійних конфесій.

ПОЖЕЖІ В КАЛІФОРНІЇ

Майже три тисячі каліфорнійців, котрих евакуювали минулого тижня через лісові пожежі, змогли повернутися 3 червня в свої домівки. За інформацією поліції, через лісові пожежі, котрі почалися неподалік гідроелектростанції в місті Санта Кларіта минулого тижня і охопили майже вісім тисяч гектарів лісу, свої домівки залишили 2,8 тисячі осіб. За останніми даними, пожежі знищили не менше шести будинків, ще 15 завдано руйнувань.

Завдячуючи похолоданню та збільшенню вологості, пожежникам вдалося до 2 червня на 60 відсотків зменшити площу пожеж. Зона евакуації також звузилася, що дозволило більшості мешканців сільської місцевості на північ від Лос-Анджелеса повернутися в свої домівки. Боротьбу з вогнем продовжують кілька сотень пожежників.

ЧИ МОЖНА БУЛО
ЗАПОБІГТИ ТЕРАКТАМ
У БОСТОНІ?

У ході свого тижневого візиту до Росії американські законодавці не знайшли конкретних доказів того, що бостонський теракт став результатом помилок, допущених Федеральним бюро розслідувань (ФБР) та іншими американськими спецслужбами. Делегація, до складу якої входили 6 членів Палати представників Конгресу, прибула до Москви з метою встановити, чи могли бути вжиті якісь заходи для запобігання теракту в Бостоні, що призвів до загибелі трьох людей, і в результаті якого сотні отримали поранення. За словами голови делегації, конгресмена-республіканця з Каліфорнії Дейни Рорабагера, який

також очолює підкомітет у справах Європи-Євразії у Комітеті з міжнародних відносин, законодавці не раз ставили запитання: «Чи можна було запобігти теракту в Бостоні?». «Відповідь – ми не виявили нічого конкретного, що ускладнило б виконання теракту», – сказав конгресмен. Члени делегації провели кілька зустрічей на високому рівні з представниками Федеральної служби безпеки (ФСБ) Росії. Демократ від штату Масачусетс Вільям Кітінг розповів, що особисто бачив лист ФСБ, надісланий до ФБР в березні 2011 року, в якому містилася детальна інформація про підозрюваного у виконанні терактів у Бостоні Тамерлана Царнаєва.

ХТО СТАНЕ НОВИМ
МЕРОМ НЬЮ-ІОРКА?

Виборча кампанія виборів нового мера Нью-Йорка, котрий замінить мільярдера й одного з найвпливовіших людей США Майкла Блумберга, який керував діловою столицею Америки три терміна поспіль, офіційно стартувала 4 червня. Вона розпочалася зі збирання необхідних 100 тисяч підписів на підтримку кандидата, однак політики можуть не брати участі в цій процедурі, якщо внесуть 500 тисяч доларів особистих або спонсорських коштів.

Нині в списку потенційних фігурантів значаться щонайменше 10 персон як від Демократичної, так і від Республіканської партій.

Явним фаворитом за всіма опитуваннями поки що є 46-річна спікерша міських законодавчих зборів Кристін Квін, котра стала не тільки першою жінкою на цій посаді, але також першою дамою, яка відкрито проголосила свою нетрадиційну сексуальну орієнтацію (вона офіційно зареєстрована в шлюбі з адвокатшою Кім Катулло). Від «клубу мільярдерів» цього разу

висувається республіканець Джон Катсиматідіс, власник супермаркетів Gristedes Foods та Red Apple. Публічну кампанію спілкуванням з виборцями відкрив також демократ Ентоні Вінер, котрий у 2011 році був змушений подати у відставку з посади сенатора після того, як виставив своїм шанувальникам в інтернеті фотографії в трусах і з голим торсом.

Вибори відбудуться 5 листопада, а на 10 вересня призначено праймериз – внутрішньопартійні голосування за кандидатури, що претендують на посаду міського голови Нью-Йорка.

ВИКЛИКИ СВІТОВОГО
ТЕРОРИЗМУ

Ущорічній доповіді Державного департаменту США про загрозу тероризму у світі, представленому 30 травня Конгресу, наголошується, що минулого року Іран і діюча в Лівані організація «Гезболла» були надзвичайно активними, плануючи свої теракти, і всіляко підтримували сирійський режим, допомагаючи йому воювати з повстанцями. У доповіді за-

значається, що в 2012 році ослабла роль відділень «Аль-Каїди» в Пакистані та Ємені. В Сомалі уряд цієї країни, за допомогою місії Африканського союзу, очистив великі міста країни від бойовиків групи «Аль-Шабаб». Однак бурхливі події на Близькому Сході та Північній Африці ускладнили ситуацію щодо боротьби з тероризмом. Оскільки стало важче відправляти й отримувати кошти, деякі пов'язані з «Аль-Каїдою» угруповання зайнялися викраденням людей з метою отримання викупу та скоєнням інших злочинів, щоб фінансувати свої теракти. Автори доповіді також стверджують, що в 2012 році теракти були скоєні у 85 країнах, в основному Пакистані, Іраку та Афганістані. Відзначається, що для того, щоб ліквідувати

мережу терористичних організацій, необхідно зміцнити міжнародну співпрацю, а в довготерміновій перспективі необхідно в глобальному масштабі вишукати можливості для того, щоб протистояти ідеології, що породжує тероризм.

ОБВИНУВАННЯ:
БРЕДЛІ МЕНІНГ
ХОТІВ СЛАВИ

Сторона обвинувачення заявила на військовому суді, який розпочався 3 червня над інформатором Wikileaks рядовим Бредлі Менінгом, що обвинувачений скоїв злочин, аби стати знаменитим. «Він скористався службою у війську, щоб добитися слави, до якої настільки прагнув», – сказав прокурор Джо Морроу. Він також продемонстрував присутнім у залі суду слайд з повідомленням, котре буцімто надіслав Менінг колишньому гакеру: «Якщо б у тебе був безпрецедентний доступ до засекреченої мережі 14

годин і сім днів на тиждень протягом більш ніж 8 місяців, щоб ти зробив?» Морроу також заявив, що сторона обвинувачення планує запросити судових експертів, аби продемонструвати знайдене ними на комп'ютері обвинуваченого листування з творцем сайту Wikileaks Джуліаном Асанджем. На думку обвинувачення, це дозволить довести, що Менінг систематично збирав таємні дані й намагався приховати це. Представники прокуратури наполягають на обвинуваченні «допомога ворогу», котре може потягнути пожиттєве ув'язнення без права на дострокове звільнення.

Натомість, адвокат Менінга Дейвид Кумбс заявив, що його підзахисний хотів воювати в Іраку, але його погляди на війну змінилися, коли забите мирними іракцями авто вибухнуло, підірвавшись на фугасі, поступаючи дорогою конвою американських військовиків. Ще більшу зневагу породив у Менінга запис, на якому видно, як американські військові розстрілюють з гелікоптера мирних іракських журналістів.

ПОЗОВ ДО СУДУ
НА ПЕНТАГОН ТА ФБР

Фігурантка скандалу докола колишнього директора ЦРУ Дейвида Петреуса Джил Келлі подала 3 червня позов до суду на ФБР, Міністерство оборони США та неназваних працівників федерального уряду. У позові на 65 сторінках Келлі вимагає офіційних вибачень та грошової компенсації моральних збитків за поширення недостовірних свідчень про неї та її чоловіка. Келлі стверджує, що піддалася «публічному висміюванню, моральному осуду, презирству і знущанням»

через те, що працівники ФБР та Пентагону зумисне повідомили ЗМІ брехливу й компроментуючу інформацію.

Скандал докола колишнього директора ЦРУ розпочався в листопаді 2012 року. Розслідування позашлюбного зв'язку Петреуса, яке змусило його подати у відставку, з його біографом Полом Бродвел почалося після того, як Келлі, подруга родини Петреусів, звернулася до ФБР. Жінка стверджувала, що отримувала електронною поштою анонімні погрози в зв'язку з подружньою зрадою директора ЦРУ. У надсиланні цих листів підозрювалася П.Бродвел.

APPLE НЕ ПЛАТИТЬ
ПОДАТКІВ?

Продукція компанії Apple користується шаленим попитом в усьому світі, компанія заробляє сотні мільярдів доларів і щорічно прибутки зростають. Американські законодавці хочуть, щоб в державну казну потрапляла належна частка цих грошей у вигляді податків. На слуханнях на цю тему в Сенаті сенатор-демократ Карл Левін попередив, що винахідливість Apple зайшла далеко за межі інноваційних технологій. «Чого не знає громадськість, так це те, що Apple розробила

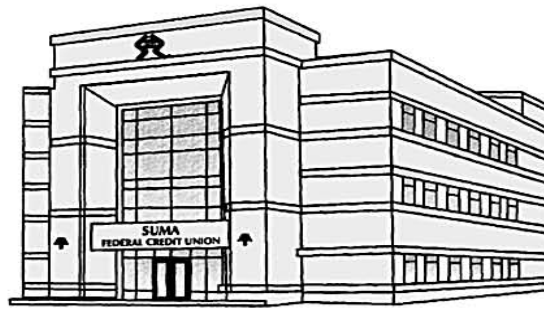

дуже складний механізм уникнення податків», – заявив сенатор. Генеральний директор Apple Тім Кук у відповідь відкинув звинувачення у приховуванні десятків мільярдів доларів від американських податківців. Він стверджує, що компанія діє в рамках чинного законодавства, а тому критикувати потрібно не корпоративну поведінку його компанії, а архаїчний податковий закон.

Сенатори, які вивчали цю проблему, не погоджуються. Напередодні вони оприлюднили звіт, у якому детально описано, як за допомогою мережі дочірніх компаній Apple уникає сплати податків з прибутків, отриманих за межами США. Три найбільші дочірні компанії Apple знаходяться в Ірландії. У звіті наголошується, що за період з 2009 до 2012 року одна з них отримала майже тридцять мільярдів доларів прибутків, з яких не заплатила жодного центру податків в жодній країні.

За повідомленням світових та американських інформаційних агентств

Федеральна Кредитова Кооператива СУМА

*Це найкраще місце для
збереження ваших ощадностей!*

Інтернет: www.sumafcu.org

*Прийшла весна! Не пропустіть
найкращий час інвестувати гроші!*

Ціни на нерухомість поки-що низькі. І наші відсотки також!
Криза минає. Купуйте нерухомість тепер, бо коли ціни зростуть,
заробите на різниці!

При 20% першому внеску
(Для вперше купуючих житло перший внесок становить 10%):

Незмінні ставки: на 10 років – **2.75%**; 15 років – **3.00%**; 30 років – **4.00%**

Плаваючі ставки: на 30 років з періодом 3 роки – **2.50%**; 5 р. – **2.75%**;
7 р. – **3.25%**

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701

Tel: 914-220-4900

Fax: 914-220-4090

1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703

Tel: 914-220-4900

Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977

Tel: 845-356-0087

Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902

Tel: 203-969-0498

Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511

Tel: 203-785-8805

Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

ЕКОНОМТЕ ГРОШІ:

Переведіть баланс з Ваших кредитних карток з вищими відсотками
на кредитну картку Visa® під 4.90% APR* на 12 місяців без додаткових оплат.

4.90%

Promotional
APR* on
balance transfers
for 12 months

AFTER THAT
a variable purchase
APR* of

as low as **9.75%**
to **12.75%**

No balance transfer fees *Annual Percentage Rate. Effective 1/15/13 to 7/15/13

APR річна процентна ставка. Пропозиція поширюється тільки на переведення балансу. Пропозиція дійсна з 1/15/2013 по 7/15/2013. 4.90% Promotional APR дійсна протягом 12 місяців, після чого змінна процентна ставка від 9.75% до 12.75% буде застосована до невиплаченого балансу. Право членства вимагається.

www.rufcu.org
877.968.7828

824 EAST RIDGE RD., ROCHESTER, NY 14621 | 585.544.9518 | FAX 585.338.2980
ALBANY NY 518.266.0791 SYRACUSE NY 315.471.4074 BUFFALO NY 716.847.6655 BOSTON MA 781.493.6733 SACRAMENTO CA 916.721.1188 PORTLAND OR 503.774.1444

Federally insured by NCUA
EQUAL HOUSING LENDER

Добродійна Акція - Союзівка потребує Вас!

Організатор

Українська Народна Фундація
під патронатом
Посольства України-США

2013 Фестиваль Української Культури на Союзівці

Kerhonkson, New York

Забави –
в п'ятницю
і в суботу

12-14 липня

Віка

музика * танці *
спів * смачні
традиційні
страви *
ярмарок і багато
більше...

Soyuzivka
Heritage Center

216 Foordmore Rd
Kerhonkson NY 12446
845-626-5641 • soyuzivka@aol.com
www.soyuzivka.com

Vendor info: 203-274-5579 • heritageuki@optonline.net

Василь Попадюк та Paraduke Band

"Дунай" - Канада

Хор "Думка"

Школа Танцю Роми Прийми Богачевської

**Оркестра
"Грім"**

"Дзвін"

Our Sponsors:

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

Спілка Української Молоді
запрошує українську громаду на

Грандіозне шоу

фестиваль

НАДІЯ Є!!!

4 - 7 липня 2013

Четвер, 4 липня

Міжнародний футбольний
турнір між українськими
командами з усього світу
iuf.net

Ексклюзивний концерт гурту

Ключ

з Торонто о 9 годині

П'ятниця, 5 липня

Лазерне шоу на головній сцені з DJ Стасом
о 9 Годині

Забава з гуртом **Голосні Сусіди**

Субота, 6 липня

ОТ ВІНТА!

Автентичне Рокабілі Шоу з Києва
Побачте американську прем'єру о 9 годині
Приватна вечірка з музикантами після концерту

Забава з гуртом **Голосні Сусіди**

Приєднуйтеся, щоб провести чудовий
час на Оселі СУМ в Елленвілі:

Музика / Забави / Спорт
футбол, волейбол, теніс,
плавання в оновленому олімпійському
басейні, таборування та комфорт
нових душових кабін.

За додатковою інформацією відвідайте
sum.org/us-ellenville

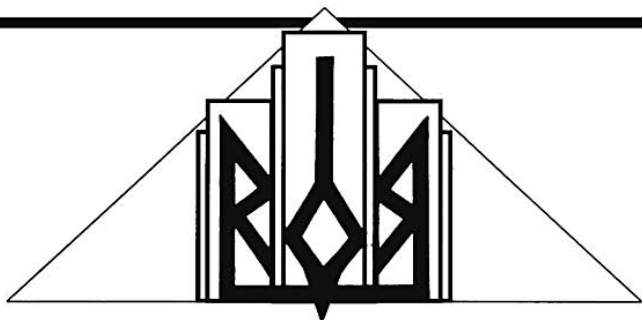

Оселя СУМ

8853 Route 209

Ellenville, NY

845.647.7230

**SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION**

САМОПОМІЧ (Н.Дж.) Федеральна Кредитна Співка

PRINCIPAL OFFICE
851 ALLWOOD ROAD
Clifton, NJ 07012
(973) 471-0700

BOTANY VILLAGE OFFICE
237 DAYTON AVE.
CLIFTON, NJ 07011
(973) 772-0620

Toll Free:
1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

Business Loans from 4.50% APR*
Car Loans from 0.99% APR*
Second Mortgage Fixed from 3.00% APR*
up to \$150,000 No closing costs
Please contact our loan department
973-471-0700, ext. 17 or 20
* Rates are effective May 20, 2013 and are subject to change without notice.

За благословенням Єпископа Стемфордського Павла (Хомницького)

Молодіжна Молитовна Група
«Чисті Серця»
запрошує на:

I З'їзд Української Молоді
Молодіжний Молитовний Форум
при монастирі оо. Василіян у Glen Cove, L.I.N.Y.

З'їзд відбудеться 14,15, 16 Червня 2013 року (Father's Day)

за адресою:

St. Josaphat's Monastery
1 East Beach Drive,
Glen Cove, L.I.N.Y. 11542

У програмі з'їзду:

- спілкування з молоддю
- духовні науки
- екскурсія
- спортивні ігри
- перегляд фільму
- та багато іншого

“Прийдіть і подивіться”
(Ів. 1:46)

Для отримання детальної інформації,
або для реєстрації просимо звертатися до:

о. Євген Хомин ЧСВВ 1(917)975-1057
stjosaphatnvt@gmail.com
Роман Верхняк 1(347)737-4901
mmg.pure.hearts@gmail.com

Театр Ла МаМа і Яра мистецька група представляють
експериментальну театральну постановку за мотивами
Лесі Українки “Лісової пісні” та Купала

Вогонь Вода Ніч

Виставу поставила Вірляна Ткач
з митцями з Нью-Йорку, України та Канади
Музику створили Алла Загайкевич та Лемон Бакет Оркестра

7–16 червня 2013

четверги, п'ятниці та суботи о 19.30
неділя 9-го червня о 14:30, та 19:00
неділя 16-го червня о 14:30

La MaMa Ellen Stewart Theatre
66 East 4th St, New York

Квитки \$25 (студенти та старші \$20, діти \$10)
(212) 475-7710
www.lamama.org

За підтримки громадських фондів штата та міста Нью-Йорка, компанії “The Coca-Cola,”
Кредитівки “Самопоміч” (Нью-Йорк) та друзів Мистецької групи “Яра”.

АДВОКАТ

СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

33 West 19 Street, New York, NY, 115-10 Queens Blvd., Forest Hills, NY
Тел.: 646 - 619 - 1123, 718 - 785 - 0472

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевлаштування (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дубліката вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз
- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

ПРОДАЄТЬСЯ

У Кергонксоні, неподалік «Союзівки» та української
церкви, продається кондомініум: три спальні, дві лазнички.

Ціна – 140 тис. дол.

Можливий обмін на житло у Львові та околицях.

Тел: (845) 345-4640, IVASILTEL@YAHOO.COM

ОСТАННІЙ ДЗВІНОК...

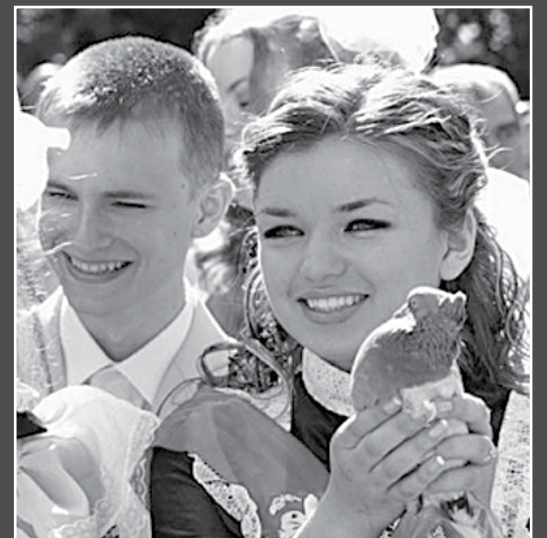
Фотоголерея «НТ»

Традиційно в Україні кінець травня-початок червня – пора прощання зі школою, коли вслід за останнім для випускників дзвінком лунають акорди прощальних вальсів. Надзвичайно щемна й сумна пора. Пора прощання з учителями, шкільними друзями й дитинством. Пора мудрих напучувань і перших освідчень в коханні. Можливо, поки що за пошуками наймоднішої сукні, найкрутішого костюма, найфантастичнішої зачіски й найелегантнішої краватки для випускного балу розум цих 16-17-літніх юнаків та дівчат ще не до кінця розуміє, що насправді відбувається в їхньому житті. Однак, коли наймужніший випускник підніме над головою найрозумнішу першокласницю й у її

руці на повну силу заголосить останній шкільний дзвінок, вони відчують епохальність цієї миті серцем і мало хто втримається від сліз. Навіть у такі малосентиментальні часи, які настали тепер.

Хоча нові часи народили й нові традиції: наприклад, у Києві випускники традиційно купаються на майдані Незалежності у фонтанах, а в Галичині батьки дарують своїм дітям вишиті рушники – як оберіг, на щастя, на довгу й благословенну життєву дорогу. Бо з цього моменту в них розпочинається самостійна дорога в доросле життя. Під тужливий голос шкільного дзвінка й меланхолійні звуки прощального шкільного вальсу...

МИ І НАШІ ДІТИ

Коли Ірина Чуян, ведуча вечора, директорка нью-йоркської Школи українознавства при осередку СУМ, за доброю старою звичкою, задзвонила в шкільний дзвінок, зала припинила й стало трохи сумно. Тому, що голос того шкільного дзвінка, безхитрісний, немов сміх дитини, й вічний, як саме життя, сповістив про початок нового відліку в житті головних винуватців того торжества й нагадав усім присутнім їхню пору прощання з дитинством.

А головними винуватцями прощального балу, який 1 червня відбувся в розкішному Astoria World Manor, що в нью-йоркському Квінсі, були випускники шкіл українознавства Великого Нью-Йорка – 35 16-17-літніх хлопців та дівчат з Нью-Йорка, Йонкерсу, Нью-Джерзі та Коннектикуту.

Цього свята ви не знайдете в жодному офіційному американському календарі, як зауважила директорка Стенфорд-

назвав випускників 2013 року Орест Поліщук, директор школи українознавства у Джерзі-ситі (штат Нью-Джерзі), колишній професор Львівського університету, перервався б той міцний віковичний ланцюг української тягlosti, який, підключаючись у минуле, веде нас у майбутнє...

Упродовж випускного вечора було сказано багато теплих й зворушливих слів на адресу директорів шкіл – Івана Макара, Ірини Чуян (Нью-Йорк), Світлани Хмурковської (Йонкерс), Тетяни Прятки (Стенфорд), Галини Маринець (Бавнд Брук), Тетяни Федак (Пасейк), Ореста Поліщука (Джерзі-ситі). Насамперед від їхніх учнів – слово вдячності від яких виголосила Христина

Школа українознавства осередку СУМ в Нью-Йорку

Прощальний вальс

1 ЧЕРВНЯ В ШКОЛАХ УКРАЇНОЗНАВСТВА МЕТРОПОЛІЇ НЬЮ-ЙОРК ПРОЛУНАВ ОСТАННІЙ ДЗВІНОК

Школа об'єднання українців Америки «Самопоміч» у Нью-Йорку

ської школи українознавства Таня Прятка, але воно було, є й буде, воно живе стільки, скільки живе в Америці організоване українське громадське життя, яке десятиліттями «плекає паростки українського патріотизму, національної ідеї, мови, культури далеко за межами Батьківщини», як підкреслив у своєму привітальному слові Євген Федоренко, голова Шкільної Ради при УККА.

Цьогорічне свято - особливе. Тому що воно освячене великою любов'ю. Про це говорила у своєму вітальному поетичному слові Світлана Хмурковська, директорка школи українознавства з Йонкерсу. («Бо перша заповідь учителя – любити, і друга заповідь учителя – любити...»). Цьогорічне свято особливе й тому, що без «Ланки-2013», як

Мельник. А також Юрія Симчика, представника Українського Народного Союзу, який, вклонившись вчителям за їхню жертвну працю, віддав належне також сумлінним учням та їхнім батькам, свідомим свого національного коріння й місії на цій землі. Від імені УНСоюзу він вручив кожному випускникові-2013 року грошовий подарунок. До цих привітань приєдналися також Стефан Качурак, голова Ради директорів Української Національної кредитової кооперативи, та Зенон Галькович, працівник цієї кредитівки, персонально вручивши випускникам також грошові винагороди. Разом з грошовими подарунками щиро напучувальне слово випускникам шкіл українознавства та призначення вчителям і батькам надіслав від імені кредитівки СУМА в Йонкерсі довголітній її пре-

зидент Володимир Козицький. Але, напевне, найтепліші, найдзвінкіші слова вдячності з уст головних організаторів свята пролунали на адресу кредитової кооперативи «Самопоміч» у Нью-Йорку та персонально її президента Богдана Курчака, яка й цього року, як і в попередні, найщедріше підтримала й підтримує українське шкільництво Великого Нью-Йорка, як і загалом усе організоване українське громадське життя тут, на землі Вашингтона.

На адресу градуантів надійшло кілька десятків вітальних телеграм – від громадських організацій, батьків, приватних осіб.

Головним організатором цьогорічного матурального бенкету була школа українознавства при осередку СУМ у Нью-Йорку, яка впоралася зі своїм завданням на «відмінно». Великий вечір – Ірина Чуян та Андріян Дзябога, святково-музичний настрій забезпечувала група «Анна-Марія Ентертеймент» під художнім керівництвом Романа Констанкевича. Багато зусиль для того, щоб прощальний бал відбувся на найвищому рівні, доклав голова батьківського комітету Славко Мельник.

Випускники-2013 отримали благословення від настоятеля Української католицької церкви Святого Юра в Нью-Йорку отця Вернарда та духовного представника Православної церкви в США, священника Української православної церкви Всіх святих, отця Олександра Юкляєвського.

...Лунають акорди прощального вальсу. Ще раз, востаннє, подає свій голос шкільний дзвінок... Прощай, дитинство! Попереду - доросле життя...

Вл. інф.

Школа при парафії Святого Михаїла в Йонкерсі, штат Нью-Йорк

Рідна школа українознавства в Пасейку, штат Нью-Джерсі

Представник управи Української національної кредитівки в Нью-Йорку Зенон Галькович вручає випускниці грошовий подарунок

Школа при катедрі Святого Володимира Великого у Стемфордї, штат Коннектикут

Представник УНСоюзу Юрій Симчик вручає грошові подарунки

Випускників вітає голова Ради директорів Української національної кредитівки в Нью-Йорку Стефан Качурак

На головному фото на першій сторінці:
випускники-2013
Катерина
Чарторийська
(школа
українознавства
при осередку СУМ)
та Богдан
Гладуш (школа
українознавства ОУА
«Самопоміч»)
**Фото Стефана
Качурака,
Оргкомітету
випускного бенкету
та «НГ»**

Юлія Марія Кріцак (Бавнд Брук)

Джесика Дем'янич (Джерсі -Ситі)

Випускний вечір – свято родинне

ПЛАНЕТА ЗЕМЛЯ

Ми вже не раз і не два знайомили вас, шановні читачі, з унікальними місцями на нашій прекрасній планеті. Але скільки б ми не вміщували матеріалів про такі місцини, все одно описати всі незвичайні місця на Землі, не зможемо. На це просто не вистачить часу. Таку от прекрасну домівку подарував усім нам Господь.

мерзле озеро з надзвичайно солоною водою, а під льодом ученими було знайдено дивовижні бактерії та організми, які не зустрічаються більше ніде на нашій планеті. Ця знахідка навела деяких учених на думку, що життя на Марсі таки є.

Не менш унікальним, ніж Сухі долини, є острів Сокотра, розташований в Індійському океані, за 250 км від Сомалі й 340 км від Ємену, якому, власне, й належить острів. Краєвиди цього острова надивовижу схожі на інопланетні. Острів географічно ізольований від Африки протягом 6 мільйонів ро-

нойменної річки, яка тече тут і вимиває корисні копалини з гігантських кратерів. Видобуток корисних копалин вівся тут протягом багатьох сторіч, через що річка Ріо Тінто набула яскравого червоно-помаранчевого відтінку, а її кислотність та насиченість металами зашкалює. Нині видобуток у цьому регіоні припинено, а Ріо Тінто притягує до Андалузії натовпи туристів з усього світу.

А в Японії є «криваве» озеро, відоме як джерела Беппу. Тут знаходяться дев'ять незвичайних джерел-гейзерів, найзнаменитіший з яких – Кривавий

Епсому), кальцію й натрію, а також срібла й титану. Це місце тамтешні індіани споконвіку вважали священним, а нині сюди їдуть лікувати свої болячки (озеро Клілук надзвичайно цілюще) люди з усього світу.

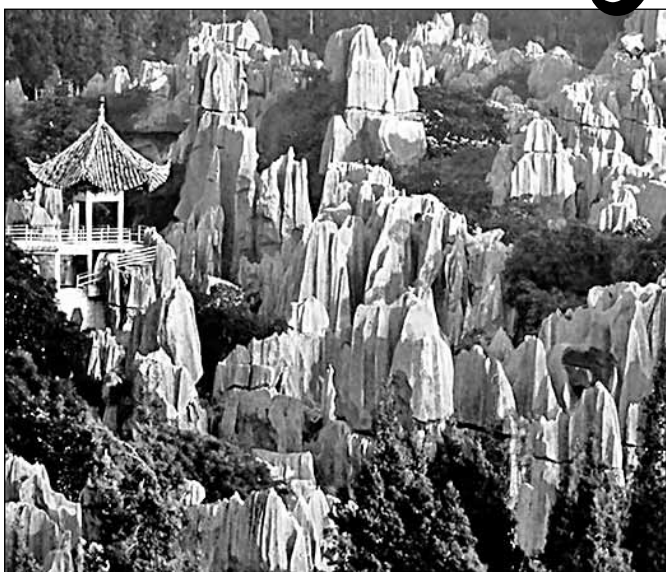
Ще один незвичайний краєвид на нашій планеті можна побачити в Болівії. Тільки уявіть собі – велетенське, тверде озеро Уюні, площею більше 10000 квадратних кілометрів, поверхня якого повністю дзеркальна й практично абсолютно рівна. Опинившись у такому місці, можна відчувати себе на всі 100 відсотків на іншій пла-

– безліч природних плавальних басейнів. Розташована Вале да Луа в місцині Chapada.

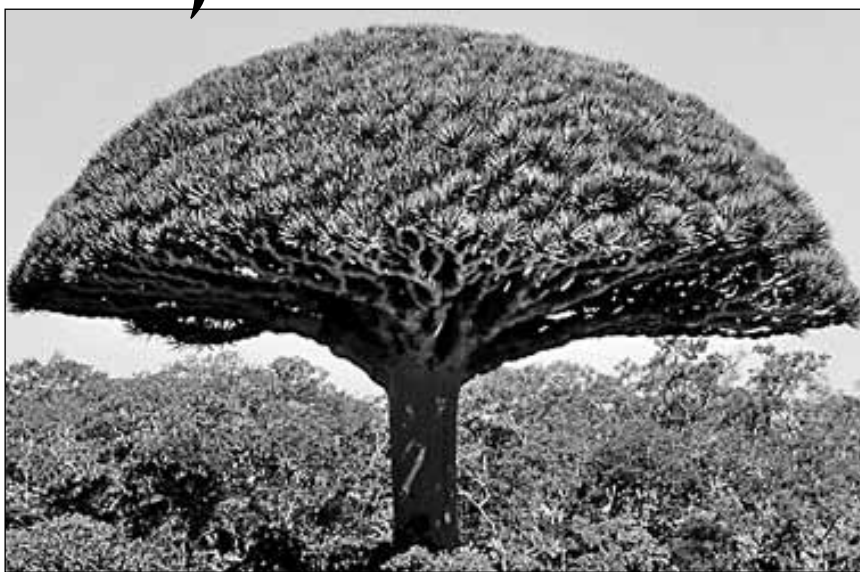
Ще одне природне диво світу можна побачити в Китаї. Це кам'яний ліс Шилінь – приголомшливий зразок карстової топографії. Скелі складаються з вапняку й сформовані водою, яка зруйнувала все, окрім цих стовпів, схожих на казкові дерева. З часів династії Мінг кам'яний ліс Шилінь китайці називають першим дивом світу й не погоджуються на будь-які інші класифікації.

Не обділив Бог дивами й Африку. Найзнаменитіше диво

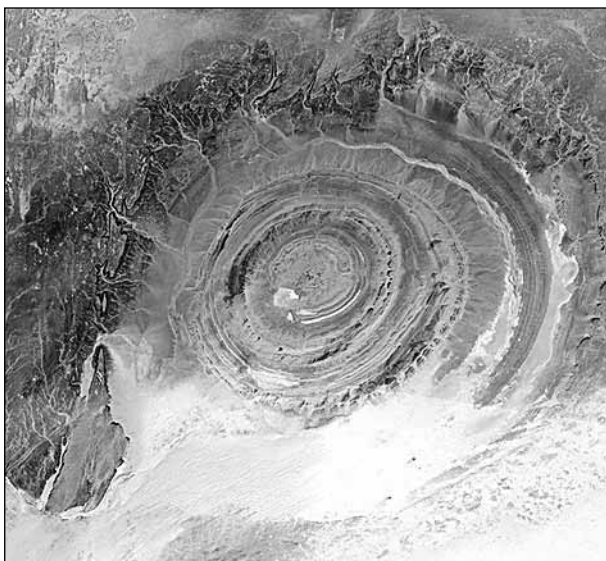
Віг «кривавого» ставка до брами в пекло

Кам'яний ліс Шилінь (Китай)

Острів Сокотра (Ємен)

Око Сагари (Мавританія)

Плямисте озеро Клілук (Канада)

Але є на нашій планеті воістину неземна дільниця. Це – Сухі долини в Антарктиді. Ця кам'яна пустеля унікальна тим, що це найзасушливіше місце на Землі. Тут не випадало жодних опадів протягом кількох мільйонів літ. Сухі долини за своїм кліматом найбільш наближені до Марсу. Саме тому їх давно облюбувала NASA. Тут проводяться випробування марсоходів, ведуться масштабні дослідження у всіх напрямках вивчення Червоної планети. Це єдина частина Антарктиди, не вкрита льодом. У долинах знаходиться за-

ків. Різноманітність флори й фауни, які можна тут побачити, більше немає ніде на нашій планеті. Незважаючи на гарячий і сухий клімат, тут росте безліч неповторних своєю красою видів рослин, багатьом з яких майже 20 мільйонів років.

Утім, зустріти неповторні місця можна не тільки на далеких екзотичних островах, а й посеред давно обжитої людсьми Старої Європи. Наприклад, в Андалузії (Іспанія) знаходиться кар'єр Ріо Тінто, тераси якого створюють ірреальний, схожий на місячний краєвид. Кар'єр названо на честь од-

ставок з гарячою водою яскраво червоного кольору. Такий колір обумовлений високим вмістом заліза у воді. Цей ставок ще й найбільш «фотогенічний» серед усіх аналогічних джерел-«джакузі» у світі.

Той, хто мав можливість подорожувати Канадою, напевно ж, чув про плямисте озеро Клілук у Британській Колумбії. В залежності від погодних умов і пори року воно кристалізується й вифарбовується у певний колір. На озері утворюється безліч «плям» – кіл з мінералів. Це найбільша в світі концентрація сульфату магнію (солі

неті. Але варто нахилитися й спробувати на смак те, що знаходиться під ногами, як все стає зрозуміло – це сіль! Море солі, пустеля із солі, десять мільярдів тонн солі. Обрамляють це соляне царство вулкани, гейзери й кактуси. Поверхнею озера, аби полюбуватися неземною красою цієї місцини, можна проїхатися на джипі.

А в сусідній Бразилії є не менш незвичайне місце – Вале да Луа, що в перекладі з португальської означає Місячна долина. Це одне з найстаріших на Землі гірських формувань, вимитих водою. Посеред нього

природи на «чорному» континенті – структура Ришат у Мавританії. В усьому світі вона відома під псевдом Ока Сахари. В діаметрі це диво сягає 30 миль й добре видно з космосу. Спочатку вважалося, що Ришат утворилася внаслідок падіння метеориту, але сучасні вчені гадають, що структура – це наслідок ерозії. Причина ж її бездоганної форми у вигляді кола – це все ще загадка із загадок, над якою б'ються вчені всього світу.

До списку природних див неодмінно потрапляє й Дарваз – Брама в пекло. Це місце лякає людину своєю пекельною міццю, тисячами тонн лави й жаром, що падає з надр Землі. Знаходиться цей кратер, який безперервно горить, посеред пустелі Каракум у Туркменії. Його діаметр сягає 60 метрів. Дарваз – це газова криниця. Дослідники бурили тут колись свердловину, щоб добувати газ, але перед ними раптом відкрилося гігантське провалля. Газ довелося підпалити, аби ніхто ним не отруївся. З тих пір Брама в пекло відчинена.

Якщо Дарваз – це царство вогню, то печери Ейсрайзенвельт в Австрії – царство холоду. Це природня вапнякова льодова печера, розташована в Альпах (в горі Гогкогель), приблизно за 40 кілометрів на південь від Зальцбургу. Ейсрайзенвельт – найбільша льодова печера в світі, яка сягає 42-кілометрової глибини. Щороку її відвідують не менше 200 тисяч туристів. Потрапивши сюди, відчуваєш себе в казковому світі. Аби обійти це диво, не вистачить й цілого дня, позаяк довжина доріжок всередині печери сягає десятків кілометрів. І на кожному повороті приголомшені туристи зупиняються, аби завмерти перед воістину неземною красою, що відкривається раптом перед ними.

Леся Клокун
Спеціально
для «Нової газети»

Дзеркало

ЗНОВУ ЦВІТУТЬ КАШТАНИ

Знову цвітуть каштани,
Хвиля дніпровська б'є.
Молодість мила, —
ти щастя моє...

Андрій Малишко

ДОВКОЛА СВІТУ

Оце і є добра земля, – показав кудись у далечині наш провідник Зенон Коваль. Дипломатам за специфікою роботи на роду написано говорити евфемізмами, подумали ми й подалися поглядами вслід за вказаним ним напрямком. Через смарагдові поля навипередки бігли один за одним переліски, десь вдалині виднілися сіруваті обриси чи то церкв чи то замків, дружно тулилися одна до однієї білі хатки зі шпилястими дахами. Мальовничий провінційний краєвид доброї старої Європи.

– Не в сенсі – плодівита, родюча, гостинна, – продовжив Зенон, – хоча це також є, а ця місцина називається так офіційно «Доброю землею».

Отож, виходить, ми вже на люксембурзькій землі. Зенон спеціально зробив гак, щоб показати нам увесь Бенілюкс у всій його красі, а без невеличкого, але гордого Люксембургу картина була б неповною. По ліву й праву руку від нашого автобану простилася величезна земля – «Доброю» люксембуржці називають південну частину країни (Гутленд), яка в порівнянні з північною (Есоінгом) справді благодатніша, родючіша, мальовничіша. Гутленд займає 68 відсотків великого герцогства, де мешкають 87 відсотків усього населення країни. Тут розташована й однойменна столиця країни – місто Люксембург.

Ми заїхали до Люксембургу ще й для того, щоб пообідати. В товаристві одного шляхетного українця, який, дізнавшись, що до Бенілюксу завітали українські журналісти, запросив нас до свого маєтку. Тоді нам, людям із-за залізної завіси, важко було зрозуміти, як це так можливо: снідаєш у одній країні, обідаєш – у другій, вечеряєш – у третій. Але це Бенілюкс – тут усе можливо.

Як пізніше з'ясувалося, той шляхетний пан хотів нам не стільки показати своє маленьке королівство, бо мешкає він у справжньому замку, скільки, як би це точніше сказати, висповідатися, чи що. Після того, як ми оглянули його розкішні володіння, продегустивали в його винарні найкращі вина з власних виноградників, він розповів нам, як живучи тут і тяжко працюючи, він тисячі разів прокручував у пам'яті дорогу додому, на рідну Станіславщину. Не стільки до рідної хати, бо там вже нікого не залишилося і в ній тепер чи то сільрада, чи то клуб, а до дівчини, яку колись без тям кохав і ніколи не переставав сподіватися, що вони бодай раз у житті ще обов'язково зустрінуться. І такий момент справді настав!

Коли він, багатий пан із західним лоском, спитав у селян її хату й без попередження, бо в селі телефонів немає, прийшов до її подвір'я, то назустріч вийшла старенька бабуся з покорченими руками, в якій він не впізнав колись найкращу в селі дівчину, за яку билися хлопці не лише з їхнього села, а й з сусідніх.

– Це ти, Івасю? – впізнала вона його й довго вдивлялася у вельможну постать, яка не наважувалася переступити поріг її хати. Так, ніби й не було цих півстоліття, піввічності, півжиття...

– Я, Марусю, – прошепотів він пересохлими губами, не впізнаючи власного голосу.

Потім люди розказали Іванові-Жанові, що Маруся вийшла заміж по війні, але чоловік її як почав бити ледь не від весільного дня, та так і не припиняв, аж доки не помер від горілки. Бив настільки немилосердно, що, бувало, люди відливали водою. Одного разу переламав перенісся... З роками вона майже оглухла...

– А знаєте чому він її бив? – сумно мовить пан Іван – мсьє Жан. – Тому, що вона вже була не дівчиною, коли він її брав... Жан, напевне, він міг би далі й не говорити, але він продовжив: «Тому що вона була моєю першою дівчиною...»

Відтоді з тим боєм, немов із скалкою в серці, жив цей багатий і самотній чоловік. Той біль, почуття провини настільки переповнили його душу, що після тієї

Люксембург – столиця Люксембургу

Бенілюкс: ЗАМКИ та ЗАМКИ Люксембургу

Наша довідка: Люксембург (офіційна назва – велике герцогство Люксембург) – держава в Західній Європі. На півночі й заході межує з Бельгією, на сході – з Німеччиною, на півдні – з Францією. Разом з Бельгією та Нідерландами входить до торгівельно-економічного союзу Бенілюкс. Площа країни 2586 кв.кілометрів. Населення – 450 тисяч осіб, серед яких переважають етнічні німці та французи. Державні мови: люксембурзька (належить до германської групи індоєвропейської сім'ї мов), німецька й французька.

Рельєф – переважно горбиста рівнина, на півночі якої підносяться Ардени. Клімат – помірний, перехідний від морського до континентального.

Столиця – Люксембург. Найбільші міста – Люксембург (76 тис. осіб, належить до 10 міст світу з найвищим рівнем життя), Еш-сюр-Альзет (24 тис. осіб), Діфферданж (15,7 тис. осіб), Дюделанж (14,7 тис. осіб).

Провідний фінансовий центр світу, Люксембург експортує 90% своєї продукції, серед якої 2/3 становить сталь і металовироби. Головні зовнішньоторгівельні партнери – країни Європейського Союзу.

Державний лад – конституційна спадкова монархія.

Віанден – древня фортеця герцогів Нассауських

зустрічі в рідному селі немилими були йому ані вельможні замки, ані смарагдові поля, ані терпке дороге вино. Йому конче хотілося комусь про це розказати. Навіть не для того, щоб зрозуміти, поспівчували чи пожаліли. А просто, щоб вивільнити від того болю душу й, бодай, хоч з невеличким полегшенням жити далі...

Не знаємо, чи полеглили ми його душу, але вислухали сповідь цього сивого, але молоджавого ще чоловіка, який за роки, прожиті в Люксембурзі, виглядав більше як француз, ніж як українець, від початку до кінця. Власне, потім подібних історій з найдраматичнішими сюжетами ми зустрічатимемо на просторах Бенілюксу, де по війні

оселилися тисячі українців, чимало.

Люксембург маленький. Але не настільки, щоб у ньому жити й почуватися провінціалом. Навпаки – герцогом, якщо не королем. Бо довкола суцільні замки. Вони домінують навіть у найменшому селі. У маленькому Люксембурзі тільки замків-пам'яток архітектури й іс-

торії, які охороняються державою, більше двох десятків. Тут існує не один туристичний маршрут, який так і називається «дорогами замків». Й ті дороги здатні вести вас не лише у далекі й сиві глибини історії, а й крізь неї, щоб зримо побачити й відчути, як людство змінювалося, зачаровувалося, розчаровувалося, поверталося до своєї минувшини й знову її забувало.

На південний захід від містечка Дженглістер, у малесенькому селі Бург-Лінстер заховався замок з тією ж назвою. Першу згадку про нього датовано 1231 роком. До XV століття тут жила місцева аристократія, до XVIII – столична еліта, у 1850 році останні власники збудили й перетворили його на ферму. У 1968 році старовинний замок викупила держава, років двадцять реставрувала й, зрештою, тут тепер фешенебельний й дорогий бенкетний зал й місце ділових зустрічей – Chateau de Bourglinster.

Люксембург – це ще й країна фортець. Від великої й однієї з найукріпленіших з них, яка називається цитаделлю Святого Духу, побудованої французьким маршалом Воганом і зруйнованої в 1868 році, до наших днів збереглося чимало споруд. Це окремі стіни з бійницями, деякі брами, наприклад, ворота «Три голуби», каземати, підземні ходи, вежі на краях скелястої тераси, які чомусь називаються «Три жолуді», винні підвали...

З люксембурзького винограду роблять вино також у Данії, Голландії, Великій Британії

Руїни замку Еш-сюр-Сюре. XIII сторіччя

Великий герцог Люксембурга Анрі (Генріх) з дружиною Марією-Терезою

Гесперанж – типове люксембурзьке містечко

Тут час настільки зримий, що не віриться, що всі ці замки й фортеці були свідками епохальних подій: Собор Богоматері – усипальниця великих герцогів Люксембурзьких (1603 р.), церква Святого Квірина (XIV ст.), церква Святого Мішеля (X ст.)...

А події тут розгорталися колись драматичні. Давним давно нинішня територія Люксембургу перебувала під владою Римської імперії. У V столітті контроль над нею встановили франки й один із наближених франкського короля, граф Зігфрід побудував на місці сучасного міста Люксембург фортецю Лютцельбург (старонімецькою мовою означає «невеличкий замок») – найпотужнішу цитадель Європи тих часів. 1083 року тут виникло графство, яке незабаром переросло на герцогство. Назву фортеці графа Зігфріда згодом прибрало місто, а потім і все герцогство. Під чийм тільки володінням воно не жило! Іспанії, Франції, Австрії, Німеччині, Бельгії...

Упродовж 1842–1919 років Люксембург перебував у митному союзі з Німеччиною, а в 1876 році отримав статус «вічно нейтральної держави». 17 жовтня 1868 року

було схвалено її конституцію. 23 листопада 1890 року помер король Віллем III, залишивши своє королівство у великій зазурі, бо за чоловічою лінією

не було жодного прямого нащадка. Відтоді Люксембург очолюють представники

різних гілок королівської родини Нассау. 7 жовтня 2000 року після зречення престолу батька, великого герцога Люксембурзького Жана (через похилий вік) трон посів великий герцог Анрі (Генріх), який уособлює нині всю повноту виконавчої влади.

В адміністративному відношенні Люксембург поділяється на три округи, які в свою чергу діляться на 12 кантонів. Жити в Люксембурзі не лише приємність, а й велика розкіш. Крім романтичного характеру, потрібно мати й надійну фінансову платформу, щоб твердо стояти на ногах. Бо життя тут надзвичайно дороге.

Велике герцогство Люксембург належить до 10 країн з найвищим рівнем життя.

Є в Люксембурзі й своя Швейцарія – місцина східніше Егтернага, на берегах річок Білий та Чорний Еренц. Тут, на кордоні тріасових вапняків та юрських піщаників, утворилися чудернацькі шпильасті вершини й глибокі западини з вертикально стрімкими схилами. Над прірвами здіймаються кам'яні стовпи, які ще більше підсилюють враження про неозорі висоти й недосяжні глибини. У верхів'ях ріки Еесбаг можна побачити гігантську скелю з печерою, яку тут називають «Римською» – через грандіозні колонади, витесані самою природою, що підтримують, немов атланти, могутню природню «стелю».

Одноійменно столиця Люксембургу – акуратне, доглянуте, шляхетне місто. Дві ріки Альзета й Петрус розділяють його на дві різнохарактерні частини: Верхнє місто із залишками могутньої фортеці та герцогським палацом, та Нижнє – з сучасними кварталами й промисловими підприємствами.

Заснований у 963 році, статус і права міста Люксембург отримав лишень у 1244-му. Місто неодноразово переходило з рук в руки

й належало то Іспанії, то Франції, то Австрії. Незалежність Люксембургу здобув у 1815 році. Але під час першої й другої світових війн захоплювався Німеччиною. Нині це не тільки одне з найдорожчих міст Європи, а й найбезпечніше у всьому світі.

Верхня й нижня частини Люксембурга різняться за рівнем не лише культурним, а й географічним: перепад висоти між ними – 65 метрів. З'єднують їх грандіозний віадук Адольфа, побудований у 1900–1903 роках, й 109 (!) мостів.

Мости, власне, тут мають свою неповторну не тільки назву, а й архітектуру, історію, характер. Як, наприклад, арочний віадук «Останній су» чи зовсім модерний – імені великої герцогині Шарлоти. Роздивляючись його з різних точок: з урвища Бокка, моста Адольфа, берега Петруса ви констатуватимете, що він щоразу виглядає інакшим.

Люксембург багатолікий. Готичні стилі домів, вузькі вежі й шпильи. Подекуди на скелях звисають гірлянди трав і мохів, деякі береги «окультурили» й на їхніх терасах створили ошатні, неначе казкові скверики.

Оглянувши на центральній парадній площі пам'ятник поетам Ленцу й Дікку, ми вирішили прогулятися парком. Стежка привела нас до схилу, з якого відкривається дивовижний краєвид на сад іспанського намісника Ернста Мансфільда, який жив тут у XVI сторіччі.

Люксембурзьке виноградарське узбережжя річки Мозель родючіше, ніж німецьке. Головна частина урожаю винограду йде на виробництво знаменитих мозельських вин. Виноградники довкола невеличких містечок Реміг і Гревенмагер забезпечують найкращими сортами винограду не лише Люксембург, а й Бельгію, Голландію, Данію, Велику Британію. До старовинного села Реміг потрапляєш через імпозантні ворота Ніколауса й відразу ж опиняєшся у вузькому провулку. Гладенькі, ретельно вибілені стіни домів здіймаються до неба, немов скелі, й своїми похилими дахами з червоної черепиці майже змикаються між собою. Виноробну сутність села видають численні входи до погребів та винарень, які зустрічаються біля кожної господи. Найменш мальовнича й романтична частина «Доброї землі» – південний захід. Галереї живопису там мовчки поступаються музеям гірничої справи, де можна спуститися в шахту на глибину до кілометра.

Найвища частина Люксембурга – Еслінг, який займає третину території країни. Це край, де в долинах Арденнських гір і на їхніх схилах розкидано мальовничі поля пшениці, жита, ячменю, віска. На зміну столичним мостам тут приходять залізничні тунелі – ми налічили їх понад два десятки. В цій частині знаходиться одне з наймальовничіших люксембурзьких чи то сіл, чи то містечок – Віанден, яке тягнеться вздовж берега ріки Ур, біля підніжжя древньої фортеці герцогів Нассауських. Ми стояли й дивилися на цю красу й умиротворенність, мабуть, з годину. Й було таке внутрішнє бажання залишитися тут надовго-надовго. Знаменитий Віанден ще й тим, що тут жив великий французький письменник Віктор Гюго й нині в домі, де він творив, відкрито музей його імені.

Люксембург, як не дивно це звучить після вищеописаного, країна промислова. Основні її галузі – гірничодобувна, чорна металургія, машинобудування, металообробна, хімічна, шкіряна, цементна, фаянсова, деревообробна, швейна, харчова, електротехнічна. За виробництвом сталі на душу населення країна посідає перше місце у світі. Щоправда, останню домну тут загасили 1997 року, і нині сталь виплавляють в електродоварках. У промисловості Люксембургу сильні позиції має іноземний капітал. В аграрному секторі зайнято лише 5% всієї робочої сили.

Ну, і всі, напевно, знають, що Люксембург – це не тільки країна замків, а й замків, за якими надійно зберігаються кошти багатіїв планети й цілих держав. Люксембург – це провідний міжнародний банківський центр. Хоча є побоювання, що уніфікація фінансового законодавства Європейського Союзу призведе до втрати його унікального становища як провідного фінансового центру світу.

...Не встигли ми насолодитися краєвидами Люксембурга, як наш гід Зенон Коваль повідомив, що за вікнами нашого авто вже не Люксембург, а Бельгія. Маленька країна, яка подарувала нам таку велику насолоду, залишилася позаду. І з тих пір ми часто, коли на душі стає сумно, згадуємо нашу подорож до Люксембургу. Й, диво, сумні думки швидко кудись відлітають, а на їхнє місце приходять приємні спогади про цю казкову країну замків і замків.

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський
Київ-Брюссель-
Амстердам-Люксембург-
Київ**

Збираєтесь вирушити в подорож? Зверніться до Лесі Козіцької з подорожньої агенції Dunwoodie Travel Bureau - і вона полагоди всі ваші проблеми з квитками, готелями, відвідинами знаменитих місць США та нашої планети.

Адреса:

125 Corporate Blvd, Suite 300,
Yonkers, NY 10701

Телефони:

**(914) 969-4200
(800) 550-4334**

E-mail:

dunwoodie@vacation.com

Життя без подорожей неймовірно нудне й нецікаве. Але вирушати в дорогу навмання не варто - побутові й дорожні проблеми можуть зіпсувати всю вашу відпустку. Краще зверніться по допомогу до туристичної агенції New Tours, яка полагоди всі проблеми і зробить вашу поїздку незабутньою. Тисячі маршрутів в Америці та світі.

Телефон для довідок:

(718) 934-7644

або зайти на сайт:

www.newtours.us

FREE ADMISSION! - \$20 RIDE BRACELET SATURDAY 1-4

Yonkers Ukrainian Heritage Festival

On the Grounds of
St. Michael's Ukrainian Catholic Church
North Broadway & Shonnard Place - Yonkers, NY

Friday June 14th

6-10 PM

Saturday June 15th

1-10 PM

Sunday June 16th

1-7 PM

*Established
1986*

**VOCAL GROUPS & DANCERS
TRADITIONAL ARTS & CRAFTS
TRADITIONAL UKRAINIAN FOOD
VARENYKY - HOLUBTSI - KOBASY
RIDES & GAMES**

HSCO 2013

www.yonkersukrainianfestival.org

SPONSORED BY

THE UKRAINIAN
AMERICAN YOUTH
ASSOCIATION

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрась
Власний кореспондент в Україні - **Василь Туглук**
Дизайн - **Ukrainian Media Group, Inc.**

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - **Ukrainian Media Group, Inc.**

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірної

ЗОРЕПАД

Багато українців, як у себе, на Батьківщині, так і за кордоном, знають і люблять популярну пісню «Падала зірка», але не кожному відомо, що написав її талановитий український співак і композитор Павло Доскоч. Народилася вона в 1990-ті роки. І хоч первинно була задумана як один із звичайних весільних вальсів й дуже швидко знайшла свого слухача, до сьогодні залишається улюбленою піснею людей різних поколінь, а багато хто взагалі вважає її народною.

Наприкінці 1990-х років доля закинула Павла Доскоча, соліста популярного гурту «Тихий дощ», до Італії. Упродовж трьох «італійських років» він краще зрозумів не лише світ, у якому живе й той, який

й радість повернення до рідного порога, вічна туга за нездійсненим й пошук сенсу життя людини, закоханої у свою Батьківщину. Відтак, пісні «Там, де рідна хата», «Поділля», «Данієлла», «Дністрянка» склали основу нового альбому «Данієлла».

Нині у творчому доробку артиста 7 піснених дисків, понад 150 власних творів, серед яких «Батькова криниця», «Мамина яблуня», «Вишиванка», «По долині річка», «Акація», «На хвилину почекай», «Я їду в Карпати», «Пісня для тебе», «Падала зірка», «Лілея» та багато-багато інших пісень, які вражають слухачів своєю душевністю, глибиною слів та чарівною мелодійністю.

«МАМИНА ЯБЛУНЯ» БІЛЯ «БАТЬКОВОЇ КРИНИЦІ»

Наша довідка: Павло Доскоч – заслужений артист України. Народився 8 жовтня 1971 року в місті Хоросткові Гусятинського району, що на Тернопільщині, у сім'ї робітників. Закінчив Хоростківську середню школу та музично-педагогічний факультет Івано-Франківського педагогічного інституту ім. В. Стефаника. Працював викладачем музики. Був солістом гурту «Тихий дощ». Нині в його творчому доробку 7 авторських альбомів: «Данієлла», «Червневий ранок», «Вишиванка», «Моє Поділля», «Між берегами», «Приворотне зілля», «Батькова криниця». Одружений, виховує двох дітей, мешкає й працює на Тернопіллі.

полишив, долю українського іммігранта й заробітчанина, а й себе в цьому світі. Так народився цілий цикл нових творів, у яких – ностальгія емігрантських переживань

Нині Павло Доскоч мешкає на Тернопіллі. Гастролює з концертами Україною та за кордоном, бере участь у міжнародних конкурсах. Співак є частим гос-

тем численних піснених фестивалів в Україні та за її межами. У 2010 році був учасником всесвітнього фестивалю українського мистецтва «Золотий клен»

у Канаді. Пісні Павла Доскоча, написані й виконані з величезною ніжністю та любов'ю до людей, українського краю та рідної української мови, настільки заповнили американських слухачів, які мали нагоду чути його на тому фестивалі, що вони запросили заслуженого артиста України до США. Протягом цього року червня-липня він здійснить гастрольне турне Америкою з новою концертною програмою «Батькова криниця».

15 червня, в суботу, напередодні Дня Батька, відбудеться перший концерт Павла Доскоча в Українському Народному домі в Нью-Йорку. Запросіть на нього своїх батьків, рідних і найдорожчих людей! Нехай щирі й душевні пісні Павла Доскоча з рідного краю стануть для них прекрасним подарунком до цього свята!

Детальнішу інформацію про місце та час проведення концертів читайте на сайті: <http://ukrentertainmentgroup.com/>
<http://doskoch.com.ua№232>: План верстки (можливі незначні зміни)

Співає заслужений артист України

ПАВЛО ДОСКОЧ

Автор пісень:

«Батькова криниця»

«Падала зірка»

«Акація»

«Лілія»

та багато інших

Концерти з участю лауреата конкурсів української пісні **ЮЛІЇ СТУПІНЬ**

Нью-Йорк - 15 червня

140 2nd Ave New York, NY 10003

Філадельфія - 22 червня

700 N Cedar Rd Jenkintown, PA 19046

Виппані - 30 червня

60 North Jefferson Road Whippany, NJ 07981

\$30*

*Для дітей до 12 років вхід безкоштовний

<http://ukrentertainmentgroup.com/>

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

Тепер найкращий час - ціни на нерухомостях низькі,
а відсотки та умови на мортгеджах найвигідніші!

Звертайтеся до Кредитівки Самопоміч Нью Йорк

3.25%*

незмінний відсоток -
15-ти річний термін

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне бюро: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636 ♦ **UNIONDALE:** 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097 ♦ **ASTORIA:** 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458 ♦ **LINDENHURST:** 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нарахування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 180 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$7.03. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення.